

Handelingen 9-10-11-12

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE
ZITTING - 1988

Vergaderingen van maart 1988

BRT-GEMEENSCHAPSCOMMISSARIS VAN FINANCIEN
EXPERIMENT BASESEDUCATIE
PERSBERICHTENTV-HOOFDREDACTEURSPORTNIEUWS
RELATIE INVOERING ZOMERUUR EN TOENAME ZURE REGEN
AANLEG GROTE RING TE ANTWERPEN
TGV-DOSSIER
„DAG ZONDER TABAK” WHO
HOUDING VOORZITTER EXECUTIEVE T.A.V.
AKKOORD KONINKLIJK INFORMATEUR
BENOEMING LEDEN RVB BRT
INVOERING HERVORMINGSPLANNEN KUNSTONDERWIJS
HUISVESTINGSPROBLEMATIEK GEWEZEN MIJNWERKERS
BESCHERMING KUSTDUINEN
FINANCIEDECREET 1988
ONTEIGENINGEN TEN ALGEMENEN NUTTE INZAKE GEWESTELIJKE, CULTURELE,
PERSOONSGEBONDEN EN ONDERWIJSAANGELEGENHEDEN
SYMBOLEN VLAAMSE GEMEENSCHAP
VOORZIENINGEN VOOR BEJAARDEN
AFWIJKING VAN RISTORNOPRINCIPE FINANCIERING TEWERKSTELLINGS-
PROGRAMMA'S
MAATREGELEN VOORKOMING AIDS
OPRICHTING COMMISSIE VAN ONDERZOEK OVER
HET GEWESTPLAN HALLE-VILVOORDE-ASSE

Inhoud

Nr. 9 **Woensdag 16 maart 1988**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 165

Boodschap, blz. 165

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 165

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 165

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 165

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 165

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 167

Voorstellen tot wijziging van het Reglement

Indiening en verwijzing, blz. 167

Jaarverslag

Indiening, blz. 167

Mededeling van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 167

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 168

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 168

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 168

Voorstellen van decreet

Opnieuw aanhangig maken op voorstel van het Bureau en verwijzing, blz. 168

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 169

Sprekers : de heren A. De Beul, J. Van Elewycq

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de benoeming van een Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT, blz. 169

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, over de toelage aan en de benoemingen bij de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs, blz. 170

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW Museum van Hedendaagse Kunst te Antwerpen

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW De Singel te Antwerpen, blz. 171

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, over de mededeling van het Rekenhof inzake de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs, blz. 172

Regeling van de werkzaamheden, blz. 173

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een mogelijke stopzetting van het experiment basiseducatie en de verdere ontwikkelingen van de basiseducatie, blz. 173

Sprekers : de heren J. Geysels, F. Bosmans, H. Lauwers, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ware toedracht van de feiten en de eraan door de BRT gekoppelde gevolgen inzake de recente persberichten betreffende de TV-hoofdredacteur van het Sportnieuws, blz. 179

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, A. De Beul, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de relatie tussen het invoeren van het zomeruur en de toename van de zure regen, blz. 187

Sprekers : de heer L. Vanhorenbeek, Minister J. Dupré

Regeling van de werkzaamheden, blz. 189

Nr. 10 **Woensda 16 maart 1988**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 191

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 191
Spreker : de heer A. De Beul

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer J.P. Pillaert tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de besluiten ter uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, blz. 191

Actuele vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de MER opgemaakt

naar aanleiding van de Oost-Westbaan op het vliegveld van Beek in Nederland, blz. 192

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over de realisatie van de verbinding tussen de Liefkenshoek en de EI7

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over uitspraken door de Minister gedaan in het BRT-programma „De 7e dag” over de aanleg van de Grote Ring rond Antwerpen

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over uitspraken van de Minister in verband met de Grote Ring rond Antwerpen en de verbinding van de Liefkenshoektunnel met het autowegennet, blz. 193

Actuele vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken in verband met het TGV-dossier, blz. 195

Voorstel van resolutie van de heer R. Blanpain c.s. betreffende het voeren van een anti-rookcampagne naar aanleiding van de „Dag zonder tabak” van de Wereldgezondheidsorganisatie

Bespreking, blz. 195

Sprekers : de heren A. De Beul, R. Blanpain, Minister J. Lenssens

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over zijn houding ten opzichte van het door de koninklijke informateur uitgewerkt akkoord waarbij afbreuk wordt gedaan aan het recent Vlaams Regeerakkoord, blz. 196

Sprekers : de heren A. Denys, K. Van Miert, mevrouw M. Vogels, Minister G. Geens, de heer H. Schiltz

Indiening van een motie, blz. 208

Werkgroep Brussel

Verlenging van mandaat, blz. 208

Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

Benoeming van de leden van de Raad van Beheer, blz. 208

Voorstel van resolutie van de heer R. Blanpain c.s. betreffende het voeren van een anti-rookcampagne naar aanleiding van de „Dag zonder tabak” van de Wereldgezondheidsorganisatie

Hoofdelijke stemming, blz. 209

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, over de invoering van de hervormingsplannen voor het kunstonderwijs, blz. 210

Sprekers : mevrouwen N. Maes en A. Leysen, de heren A. Laridon, L. Dieckx, Minister H. Weckx

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, en de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de woonproblematiek van de gewezen mijnwerkers, blz. 217

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, en de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de huisvestingsproblematiek van de gewezen mijnwerkers, blz. 217

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer L. Vanvelthoven, mevrouw F. Brepoels, de heer L. Dhoore, Ministers E. Beysen en P. Breyne

Regeling van de werkzaamheden, blz. 224

Nr. 11 **Woensdag 30 maart 1988**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 225

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 225

Verslagen

Indiening, blz. 225

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 226

Advies van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 226

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 226

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 226

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, over de subsidiëringsreglementering in de sector maatschappelijk welzijn, blz. 226

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de houding van de Minister ten opzichte van de Nederlandse Taalunie

in het algemeen en de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren in het bijzonder, blz. 227

Vraag van de heer V. Anciaux tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de opschorting van het tijdschrift Lijsterbes en de stiefmoederlijke behandeling van het Cultureel Trefcentrum te Kraainem, blz. 228

Vraag van de heer W. Luyten tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over een mogelijke herdenking van het verschijnen van het manifest van Jan Baptist Verlooy betreffende de veronachtzaming van de Nederlandse taal, blz. 229

Vraag van de heer J. Desseyn tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de bescherming van de kustduinen

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de bescherming van de kustduinen, blz. 230

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over het aanleggen van golfterreinen zonder vergunning en meer bepaald te Tielt-Winge, blz. 231

Vraag van de heer G. Janzegers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over de recente evoluties in het TGV-dossier, blz. 232

Ontwerp van financiedecreet voor het begrotingsjaar 1988

— IO-A (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 232

Sprekers : de heer M. Didden, verslaggever, mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, Minister L. Waltmiel

Artikelsgewijze bespreking, blz. 235

Regeling van de werkzaamheden, blz. 239

Ontwerp van decreet tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot ont-eigeningen ten algemene nutte inzake de gewestelijke aangelegenheden — 59 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot ont-eigeningen ten algemene nutte inzake de culturele, persoonsgebonden en onderwijsaangelegenheden — 60 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 240

Sprekers : de heren M. Gesquière, verslaggever, R. Blanpain, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet tot bepaling van de

gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot ont-eigeningen ten algemene nutte inzake de gewestelijke aangelegenheden — 59 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 243

Ontwerp van decreet tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot ont-eigeningen ten algemene nutte inzake de culturele, persoonsgebonden en onderwijsaangelegenheden — 60 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 243

Regeling van de werkzaamheden, blz. 244

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, J. Van Elewycq, A. Denys, A. De Beul

Ontwerp van decreet tot vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap — 64 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 245

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, verslaggever, de heer W. Luyten

Artikelsgewijze bespreking, blz. 246

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden — 103 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 246

Spreker : de heer P. Hermans, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 247

Regeling van de werkzaamheden, blz. 247

Nr. 12 **Woensdag 30 maart 1988**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 249

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer N. De Batselier tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over het uitreiken van bouwvergunningen in strijd met het goedgekeurde BPA-Nieuwdonk, blz. 249

Actuele vraag van de heer E. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de toestand in verband met de vergunningen van de reisbureaus en het uitblijven van de uitbetaling van de premies voor het kampeerwezen voor 1987, blz. 250

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk

tot de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, over de openbaarheid van bestuur en het invoeren van een TELINFO 1999 door de nationale Minister van Binnenlandse Zaken, blz. 251

Actuele vraag van de heer H. Schiltz tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over de van het risicoprincipe afwijkende financiering van tewerkstellingsprogramma's, blz. 251

Actuele vraag van de heer W. Luyten tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over het aan de informateur overhandigd Memorandum van de Vlaamse Executieve inzake de uitvoering van de wetten op de staats Hervorming, blz. 253

Vraag (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer R. Vandekerckhove tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aanvraag van KS tot het slopen van mijngebouwen en het herbestemmingsplan van de mijngebieden, blz. 254

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer W. Van Durme tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, over de maatregelen ter voorkoming van AIDS, blz. 254

Sprekers : de heren W. Van Durme, W. Peeters. Minister J. Lenssens

Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

Oprichting, blz. 260

Sprekers : de heren G. Verhaegen, W. Cortois

Ontwerp van financiedecreet voor het begrotingsjaar 1988

— 10-A (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 261

Ontwerp van decreet tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot onteigeningen ten algemene nutte inzake de gewestelijke aangelegenheden

— 59 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 262

Ontwerp van decreet tot bepaling van de gevallen en de modaliteiten waarbij de Vlaamse Executieve kan overgaan tot onteigeningen ten algemene nutte inzake de culturele, persoonsgebonden en onderwjsaangelegenheden

— 60 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 263

Ontwerp van decreet tot vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap

— 64 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 264

Sprekers : de heer H. Schiltz, mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden

— 103 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 266

Motie tot besluit van de interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, over zijn houding ten opzichte van het door de koninklijke informateur uitgewerkt akkoord waarbij afbreuk wordt gedaan aan het recent Vlaams Regeerakkoord

Hoofdelijke stemming, blz. 267

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Elewycq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 269

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

W. Content, P. Van Grembergen, D. Vervaeke ; gezondheidsredenen.

H. Adriaensens, H. Suykerbuyk ; buitenslands.

H. De Croo, J. Gabriels, W. Seeuws, H. Schiltz, W. Van Renterghem, R. Van Steenkiste, G. Verhaegen, J. Verheyden en J. Wyninckx ; ambtsverplichtingen.

BOODSCHAP

De Voorzitter : Bij brief van 10 maart 1988 deelt de Voorzitter van de Senaat mee dat voornoemde Raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988
— 8-A (BZ 1988) — Nr. 1 + Bijlagen 1 tot VI
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.
- Ontwerp van financiedecreet voor het begrotingsjaar 1988
— 10-A (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUK

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Algemene toelichting bij de middelen- en de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1988
— 6-A (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende opheffing van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus
— 88 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Sport en Toerisme.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 103 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren L. Van den Bossche, K. Van Miert en J. Van Elewyck houdende regeling van de mededelingen van de Vlaamse Executieve over de zenders van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen
— 72 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende regeling van de **milieueffectrapportering** in het Vlaamse Gewest — 73 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende regeling van de **veiligheidsrapportering** en organisatie van de preventie van milieurampen in het Vlaamse Gewest — 74 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen — 75 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende coördinatie van vergunningen waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is — 76 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende coördinatie van vergunningen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is — 77 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende uitbreiding van het **toepassingsgebied** van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, tot de giftige afvalstoffen — 78 (BZ 1988) — Nr. 1.
 - Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven houdende wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging — 79 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende wijziging van artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 80 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening.
 - Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende maatregelen tot bevordering van de **eerstelijns** milieuzorg door de gemeenten — 84 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende toekenning van een vergunning voor adoptiediensten — 85 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
 - Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende toekenning van weddetoelagen voor gemeentelijke milieuableidaren — 86 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
 - Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde — 87 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
 - Voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Informatie en Promotie — 89 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
 - Voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. houdende uitbreiding van de bevoegdheden van het Vlaams Instituut voor Informatie en Promotie — 90 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
 - Voorstel van decreet van de heer E. Flamant c.s. houdende aanmoediging van de thuisverzorging — 91 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
 - Voorstel van decreet van de heer W. Taelman c.s. houdende wettelijke regeling van de kandidatuur, de licentie en het doctoraat in de moraalwetenschappen, alsmede de aggregatie voor het hoger secundair onderwijs in de **moraalwetenschappen** — 94 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
 - Voorstel van decreet van de heer A. Laridon c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de Stichting Algemeen-Nederlands Congres — 96 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Dierickx houdende regeling van de vogelbescherming — 101 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Landinrichting en Natuurbehoud.
-
-

Voorzitter

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende het verlenen van prioriteit aan de Wetshoek op sociaal-economisch vlak
— 71 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie.
- Voorstel van resolutie van de heer G. Annemans betreffende het cultureel akkoord met de Republiek Zuid-Afrika
— 81 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden.
- Voorstel van resolutie van de heer R. Blanpain c.s. betreffende het voeren van een anti-rookcampagne naar aanleiding van de „Dag zonder tabak” van de Wereldgezondheidsorganisatie
— 82 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van resolutie van de heer A. De Beul c.s. betreffende de wederoprichting van een Voercel
— 93 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie.
- Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier c.s. betreffende het organiseren van een sensibilisatie- en opleidingscampagne ter bevordering van de isolatie van woningen
— 95 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie.
- Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan

— 97 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

- Voorstel van resolutie van de heer A. Laridon c.s. betreffende afschaffing van de inschrijvingsgelden in het kunstonderwijs met beperkt leerplan
— 98 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.
- Voorstel van resolutie van de heren J. Van Elewyck en L. Van den Bossche betreffende een mediaconventie
— 99 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.
- Voorstel van resolutie van de heer L. Van den Bossche betreffende de vestiging en de werking van een Derde-Wereldpersagentschap in Vlaanderen
— 100 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Media.

VOORSTELLEN TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen tot wijziging van het Reglement werden ingediend :

- Voorstel van mevrouw M. Vogels tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad
— 92 (BZ 1988) — Nr. 1.
- Voorstel van de heer H. Suykerbuyk c.s. tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad
— 102 (BZ 1988) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Tiende jaarverslag (1986) van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.
Dit jaarverslag ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

MEDEDELINGEN VAN HET REKENHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werden ingediend :

- Mededeling van het Rekenhof van een brief aan de Gemeenschapsminister van Cultuur inzake de VZW De Singel.
- Mededeling van het Rekenhof van brieven aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van Cultuur inzake de deelname van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap in een Studiesyndicaat voor een toeristisch project.
- Mededeling van het Rekenhof van een brief aan de Gemeenschapsminister van Cultuur inzake de VZW Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (MUHKA).
- Mededeling van het Rekenhof van een brief aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden inzake de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs (STOHO)
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

Voorzitter

ADVIEZEN VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening

De Voorzitter : De volgende adviezen van de Vlaamse Mediaraad werden ingediend :

- Adviezen van de Vlaamse Mediaraad over
 1. aanvraag tot erkenning van de niet-openbare televisievereniging VZW Audio-Video-Studio (AVS) te Eeklo ;
 2. aanvraag tot erkenning van de niet-openbare televisievereniging VZW Antwerpse Televisie (ATV) te Berchem ;
 3. aanvraag om toelating tot het verspreiden via de kabel van een „Rolkraant” van de NV EBES, zone Antwerpen-Limburg.

Deze adviezen van de Vlaamse Mediaraad liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof werden ingediend :

- Arrest van het Arbitragehof van 25 februari 1988 inzake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van het Waalse Gewest van 7 oktober 1985 „inzake de bescherming van het oppervlaktewater tegen vervuiling” (“sur la protection des eaux de surface contre la pollution”)
— Rolnummer 45.
- Arrest van het Arbitragehof van 2 maart 1988 inzake de prejudiciële vraag gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (16e Kamer, zitting houdende in

correctionele zaken) bij vonnis van 20 mei 1987 in de zaak van het Openbaar Ministerie tegen F. Vandendorpe en R. Vincke
— Rolnummer 55.

- Arrest van het Arbitragehof inzake het beroep tot vernietiging van het decreet van het Waalse Gewest van 14 oktober 1985 betreffende de beveiliging tegen brand in de woningen („relatif à la sécurité contre l'incendie dans les logements”), ingediend door de Ministerraad op 18 februari 1987
— Rolnummer 50.

Deze arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 69)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, G. Beerden, Jos Bosmans, J. Caudron, J. Cuyvers, N. De Batselier, A. De Beul, M. Desutter, K. Dillen, J. Gabriëls, J. Geysels, L. Kelchtermans, H. Knuts, H. Lauwers, mevrouw N. Maes, de heren C. Marchand, M. Olivier, A. Schellens, H. Schiltz, H. Suykerbuyk, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche, de heren E. Vandebosch, F. Vandenbroucke, L. Vanhorenbeek, R. Van Steenkiste, J. Valkeniers.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Opnieuw aanhangig maken op voorstel van het Bureau en verwijzing

De Voorzitter : De lijst met de overeenkomstig artikel 2, le lid van het decreet van 21 juni 1972 op voorstel van het Bureau aanhangig te maken

voorstellen van decreet werd op de banken rondgedeeld.

Zijn er daaromtrent opmerkingen ?
(Neen)

Dan zijn de volgende voorstellen van decreet opnieuw aanhangig bij de Raad en worden zij naar de respectieve bevoegde Commissies verwezen :

- Voorstel van decreet van de heer G. Verhaegen c.s. houdende erkenning en subsidiëring van organisaties voor lectuurbegeleiding
— 104 (BZ 1988) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heren W. Seeuws en A. De Beul houdende bescherming van landschappen
— 105 (BZ 1988) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heer J. Gabriëls c.s. houdende bescherming van de gemeente Voeren als landschap
— 106 (BZ 1988) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.
- Voorstel van decreet van de heer L. Hancké houdende organisatie van de prenatale preventie
— 107 (BZ 1988) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer W. Van Durme houdende vervanging van de benaming „mindervaliden” door de benaming „gehandicapten”
— 108 (BZ 1988) — Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Voorstel van decreet van de heer L. Van den Bossche c.s. houdende regeling van de huurovereenkomsten voor sociale woningen
— 109 (BZ 1988) — Nr. 1
Te verwijzen naar de Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing.
- Voorstel van decreet van de heren L. Van den Bossche en J. Van Elewyck tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 december

Voorzitter

1979 „houdende reglementering voor het Vlaamse Gewest van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende Vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren”

— 110 (BZ 1988) — Nr. 1

Verwezen naar de Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing.

- Voorstel van decreet van de heer M. Desutter houdende wijziging van artikel 70bis van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
- 111 (BZ 1988) — Nr. 1
- Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Gisteren is de Commissie voor Welzijn en Gezondheid zo welwillend geweest het voorstel van resolutie van de heer Blanpain betreffende het voeren van een anti-rookcampagne naar aanleiding van de dag zonder tabak georganiseerd door de Wereldgezondheidsorganisatie op 7 april 1988, te behandelen met het voornemen er een mondelinge verslag over uit te brengen. Zodoende kunnen wij dit voorstel vandaag nog behandelen. Mijnheer de Voorzitter, mag ik u vragen dit voorstel van resolutie op onze agenda te plaatsen om er vandaag nog over te kunnen stemmen.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, dit voorstel van resolutie stond niet op de agenda van de Commissie. Het was zelfs niet rondgedeeld. Derhalve konden de leden die dit wensten niet naar de Commissie komen om er kennis van te nemen. Daarom zou ik het best vinden dat dit voorstel de

normale procedure zou volgen. Op 30 maart hebben wij nog een openbare vergadering waarin wij dit voorstel kunnen behandelen. Ik meen dat wij voor niemand wat de procedure betreft een uitzondering kunnen maken. In openbare vergadering werd evenmin tot enige spoedbehandeling beslist.

De heer A. De Beul : Gisteren heeft de Commissie, gelet op de datum van 7 april, het voorstel afgehandeld.

De Voorzitter : Zolang een stuk niet is rondgedeeld kan het niet worden behandeld in Commissie. De leden hadden geen kennis van dit voorstel.

De heer A. De Beul : Bij mijn weten werd het stuk rondgedeeld aan de leden van de Commissie. Gisteren werd in de Commissie de hoogdringendheid gevraagd en aanvaard. De bedoeling van de resolutie is onder meer een aantal ministers voorafgaandelijk bepaalde maatregelen te laten nemen. Dit kan niet meer gebeuren als het voorstel pas op 30 maart door de Raad wordt behandeld.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, dit voorstel van resolutie zat vandaag pas bij de ingediende stukken waarop ik daarstraks heb gealludeerd. Ik kan hiervoor geen uitzondering maken, dat zou een gevaarlijk precedent zijn voor de toekomst.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat u gelijk heeft, maar dat het ook mogelijk is het probleem op te lossen. Ik geloof dat er in de Raad geen meerderheid tegen de anti-rookcampagne is. Dat hoop ik tenminste. Als het voorstel van resolutie van onze collega officieel wordt ingediend bij de Raad, kan aan de diensten worden gevraagd dit rond te delen zodat het deze namiddag nog bij hoogdringendheid kan worden behandeld, helemaal conform het Reglement. Overigens meen ik dat het fout is als de Commissies zelf de hoogdringendheid van bepaalde punten gaan beslissen. Dat kan alleen maar leiden tot misverstanden. Ik denk dat het doel dat collega Blanpain zich stelt — en velen onder ons met hem — op een andere manier kan worden bereikt.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, mag ik vragen dat het stuk onmiddellijk zou worden rondgedeeld opdat de behandeling bij hoogdringendheid zou kunnen worden gevraagd. De Commissie voor de Volksgezondheid kan dan eventueel in het begin van de namiddag vergaderen en de beslissing, die zij gisteren heeft genomen, opnieuw bevestigen. Aldus zou over het voorstel van resolutie vandaag nog kunnen worden gestemd.

De Voorzitter : Indien de procedure wordt gevolgd, heb ik er inderdaad geen bezwaar tegen. Nadat het stuk is rondgedeeld moet de voorrangsbepaling in Commissie worden gevraagd ; daarna moet in de Vlaamse Raad de hoogdringendheid worden gevraagd.

De heer A. De Beul : Akkoord.

VRAGEN (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de benoeming van een Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de benoeming van een Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, op 27 januari 1988 heeft de Vlaamse Executieve besloten een Inspecteur-generaal van Financiën met ingang van 1 maart 1988 te benoemen als Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT, teneinde „op permanente wijze de financiële en budgettaire controle bij de BRT te regelen”.

De Beul

De opdracht van deze Gemeenschapscommissaris staat omschreven in een besluit van de Executieve, eveneens gedateerd op 27 januari 1988. De BRT, bekommerd om de autonomie van het instituut, vecht de wettelijkheid van dit besluit aan op juridische gronden. Ze wordt daarin gesteund door een duidelijk advies van een UIA-professor.

De BRT stelt dat de aanstelling van deze Gemeenschapscommissaris een maatregel is van bijzonder toezicht, en niet van algemeen toezicht, terwijl voor de parastatale B die de BRT is, enkel de algemene toezichtsvoogdij geldt.

Bij mijn weten is dit niet gebeurd. Waarom niet ?

Kan de heer Minister de juridische argumentatie van de BRT weerleggen ?

Zo niet, waarom zorgt hij er dan niet voor dat dit besluit wordt ingetrokken ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

De heer L. Walt Niel : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de vraag van het geacht lid kan ik hem het volgende mededelen.

1. De Vlaamse Executieve heeft op 27 januari 1988 volgende besluiten goedgekeurd :

1. Besluit van de Vlaamse Executieve tot regeling van uitvoering van de opdracht van de Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT, Nederlandse Uitzendingen ;

2. Besluit van de Vlaamse Executieve tot benoeming van een Gemeenschapscommissaris van Financiën bij de BRT, Nederlandse Uitzendingen.

2. De BRT is van oordeel dat het eerste besluit niet in overeenstemming is met de wet van 16 maart 1954 betreffende de administratieve en begrotingscontrole op sommige instellingen van openbaar nut.

De BRT steunt zich op een advies dat, op verzoek van de BRT, werd

gegeven door Professor Dr. W. Lambrechts van de UIA.

De gewraakte artikelen van het besluit zijn : artikel 5 § 1, 7 tot en met 10.

3. Na overleg met de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van Cultuur werd beslist twee nieuwe ontwerpen van Executievebesluiten op te stellen, waarin de gewraakte artikelen niet meer worden opgenomen en waarin de twee bovengenoemde besluiten van 27 januari 1988 worden ingetrokken. Deze ontwerpen van Executievebesluiten zullen tijdens de eerstvolgende vergadering van de Vlaamse Executieve worden behandeld.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, over de toelage aan en de benoemingen bij de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Vogels tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, over de toelage aan en de benoemingen bij de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, naar aanleiding van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende toekenning van een toelage aan de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs, verklaarde de Minister op 8 december 1987 aan een Vlaamse krant : „Het personeel zal door de VZW zelf aangeworven worden, niet door „de politiek”, bovendien zal gerecruteerd worden onder degenen die ter zake

reeds ervaring opdeden”. De ontgoucheling bij de werkers van het eerste uur was dan ook immens groot toen bleek dat alle mooie verklaringen ten spijt één kabinetmedewerker van de heer Kelchtermans en één kabinetmedewerker van de heer Verhofstadt tot respectievelijk directeur en beleidsmedewerker werden gearacheerd.

Kan de heer Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Met welke inhoudelijke criteria kan de Minister deze benoemingen rechtvaardigen ?

2. Wat bedoelde de Minister destijds met niet door de politiek benoemd ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wens aan het geachte lid het volgende te antwoorden : de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs maakt geen deel meer uit van mijn bevoegdheden. De Gemeenschapsminister voor onderwijs, collega Weckx, is nu bevoegd.

De vraag verwijst echter uitdrukkelijk naar een uitspraak die ikzelf heb gedaan en waar ik nog achter sta. Vandaar dat ik op deze vraag wens te antwoorden.

Met de verklaring dat het personeel van de VZW niet door de politiek zou aangeworven worden, bedoelde ik dat de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs zelf de benoemingen zou doen.

De Raad van Bestuur heeft dat ook zo gedaan, nadat daarvoor de nodige examens waren georganiseerd. De VZW heeft zelf het personeel benoemd. Er is dus geen enkele ingreep rechtstreeks of onrechtstreeks vanwege mezelf of van de Vlaamse Executieve gebeurd. Wat de keuze van de medewerkers zelf betreft kan men niemand beletten zich kandidaat te stellen, zeker niet wanneer die persoon van bij het begin betrokken was bij de besprekingen die tussen de werkgroepen ter voorbereiding van de oprichting van het Studiecentrum Open Hoger Onderwijs werden gevoerd. De normale voorwaarden

T. Kelchtermans

werden ook aan deze kandidaat gesteld. Ik kan alleen maar getuigen dat de keuze die dor de VZW werd gemaakt – dit is een persoonlijke mening – getuigt dat zij met veel zorg de criteria heeft opgesteld.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW De Singel te Antwerpen

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW Museum van Hedendaagse Kunst te Antwerpen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de mondelinge vragen van de heer De

Mevrouw M. Vogels (AGALE V) wou de inhoudelijke criteria bij de benoemingen VZ W Studiecentrum Open Hoger Onderwijs nader omschreven zien

Beul tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over :

1. de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW De Singel te Antwerpen ;

2. de opmerkingen van het Rekenhof ten aanzien van de VZW Museum van Hedendaagse Kunst te Antwerpen.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, door het Rekenhof werden recent opmerkingen geformuleerd met betrekking tot het statuut en de financiële werking van de VZW De Singel te Antwerpen.

Het Rekenhof is hierbij de mening toegedaan dat de VZW De Singel een openbare dienst uitoefent en daartoe een adequaat statuut zou moeten krijgen, dat wordt vastgelegd door de decreetgever.

Blijkbaar heeft het Rekenhof bij het formuleren van zijn opmerkingen geen rekening gehouden met het feit dat de VZW De Singel ook nog het beheer en het onderhoud verzorgt van het omvangrijke gebouwencomplex ingenomen door het Koninklijk Muziekconservatorium, de BRT-Antwerpen en De Singel zelf.

Graag vernamen wij welke houding de Minister aanneemt tegenover het standpunt van het Rekenhof en welke maatregelen hij dienvolgens gaat nemen om de situatie op te klaren ?

Gelijkaardige opmerkingen werden geformuleerd met betrekking tot de VZW Museum van Hedendaagse Kunst te Antwerpen, kortweg MUHKA genaamd.

Het Rekenhof stelt hierbij dat de door de Vlaamse Executieve opgerichte VZW MUHKA in feite een soort verkapte parastatale B is, terwijl tevens de ondoorzichtige financiële collusie met de steun-VZW Vrienden van het MUHKA op de korrel wordt genomen.

Het Rekenhof is van oordeel dat het statuut van het MUHKA door de decreetgever moet worden vastgelegd en wil tevens controlemogelijkheden

over de financiële verrichtingen van de steun- VZW Vrienden van het MUHKA.

Onze vraag hierbij is uiteraard dezelfde als deze inzake De Singel.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, er wordt reeds geruime tijd een onderzoek ingesteld in hoeverre de statuten van een aantal VZW's, waarbij de Vlaamse Gemeenschap niet onmiddellijk als mede-oprichter betrokken is, toch aan de goedkeuring van de Vlaamse Raad onderworpen zijn gelet op de verregaande toezichtsmodaliteiten en het beheer van een infrastructuur die eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap.

In het huidige stadium van het onderzoek is duidelijk dat er meerdere VZW's zijn die op basis van de reeds vermelde criteria, in aanmerking komen voor een decretale goedkeuring van hun statuten.

Ik heb dan ook opdracht gegeven te onderzoeken in hoeverre het opportuun zou zijn alles in globo voor te leggen dan wel per geval. Om de soepelheid van het geheel van de werking van deze VZW's niet in het gedrang te brengen wordt gedacht aan een systeem waarbij in het decreet, per instelling, zou vastgelegd worden : onder meer de doelstelling van de VZW, de controlebevoegdheid vanwege de Vlaamse Executieve, het beschikkingsrecht door de betrokken VZW over één infrastructuur die eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap en het toekennen van een subsidie die de VZW toelaat haar opdracht te vervullen.

Wat betreft het probleem van de steun-VZW „Vrienden van het MUHKA”, dien ik er vooreerst de aandacht op te vestigen dat dit probleem eveneens van ruimere aard is.

Het fenomeen van de steun-VZW's dateert niet van gisteren. Het fenomeen van de VZW's „Vrienden van...” heeft naar ik meen zijn ontstaan gevonden bij een aantal musea. Deze musea die slechts een beperkte

Dewael

opdracht hadden, met name het louter organiseren van een museum, konden zich vanuit statutair oogpunt niet inlaten met een aantal interessante nevenactiviteiten van het museum. Dit had tot gevolg dat een aantal mensen zich los van het museum gingen organiseren – meestal in VZW-vorm – om zich buiten het normale werkpatroon te kunnen bezighouden met bijvoorbeeld promotie en educatieve activiteiten.

Het aantrekken van gelden via fiscale aftrekbaarheid van giften, sponsoring en dergelijke kreeg met de tijd een even ruime belangstelling als de andere activiteiten, hetgeen dan onrechtstreeks het museum weer ten goede kwam.

Omwille van het jarenlang gehuldigde principe van de „tekortsubsidiëring”, dat creativiteit en dynamiek bestrafte, gingen meer en meer culturele organisaties een voorbeeld nemen aan de „Vrienden van...” – VZW's in het publiekrechtelijk domein van de musea en men ging gelijkaardige VZW's naast de hoofd-VZW's oprichten.

Deze VZW's zijn inderdaad meer op zakelijke basis geschoeid en trachten uit de privésector gelden aan te trekken waarmee zij dan supplementaire opdrachten van de hoofd-VZW kunnen bekostigen. Over deze feitelijkheid spreken in termen van financiële collusie kan soms wel terecht zijn maar meestal niet.

Alhoewel ik begrip heb voor de drijfveren en motieven die aan de basis liggen van een aantal dergelijke realiteiten, toch ben ik hier zeker niet onverdeeld gelukkig mee. Misbruiken zijn mogelijk.

Als Gemeenschapsminister van Cultuur moet ik in eerste plaats ervoor zorgen dat de toch beperkte financiële middelen waarover ik beschik inderdaad daar terecht komen waar ze in functie van het cultureel beleid het meest verantwoord zijn en bovendien hierbij voldoende oog hebben voor de financiële en zakelijke realiteiten die nu eenmaal deel uitmaken van onze samenleving. Dit wil met

andere woorden zeggen dat op termijn een vereniging die genoeg financiële stabiliteit verworven heeft, zal moeten aanvaarden dat de toelage aangepast wordt in functie van de behoeften.

De wijze waarop ik dit tracht te bereiken is de volgende.

1. Het aanleggen van een reserve, binnen bepaalde perken, wordt toegelaten. De aanwending ervan is steeds onderworpen aan de goedkeuring van de Gemeenschapsminister.

Uiteraard reken ik hierbij nog meer op de controlefuncties van mijn eigen Administratie, Inspectie van Financiën en Rekenhof.

2. Ik tracht alle VZW's waar dit fenomeen zich voordoet te overtuigen om de steun-VZW op te doeken en binnen de eigenlijke VZW te werken met een artistieke en financiële vleugel. Ik heb hier overigens een zeer belangrijk element voor in handen, met name de erkenning voor fiscale aftrekbaarheid van giften.

Wat nu specifiek de financiële collusie in het MUHKA betreft, kan ik het volgende zeggen.

1. De Administratie is samen met enkele kabinetsleden bezig aan een onderzoek ter zake. Een ontwerp van akkoord aan het Rekenhof zal eerstdaags aan mij voorgelegd worden.

2. Zwart op wit beschik ik nog niet over gegevens, doch uit de tot op heden gevoerde gesprekken is het volgende gebleken :

a. de boeken van de VZW-Vrienden van het MUHKA zullen ter inzage voorgelegd worden ;

b. de rekening 430-0878601-63 was een voorlopige rekening die in 1985 geopend werd om de Lotto-toelage in ontvangst te kunnen nemen in afwachting van de definitieve oprichting van de VZW ;

c. de zes miljoen F. die men van de Lotto gekregen had in 1985, waren in de mondelinge onderhandelingen bestemd geworden voor de aankoop van kunstwerken. Dit is nogal evident aangezien het om een museum gaat.

Eind 1986 was het MUHKA echter bevreesd dat het deze toelage zou verspelen in het kader van de hogergenoemde filosofie aangaande de deficit-betoelaging. Het MUHKA had immers nog niet de gelegenheid gehad dit geld te gebruiken voor de aankoop van kunstwerken aangezien het nauwelijks over een gepaste infrastructuur beschikte. Daardoor heeft het inderdaad deze zes miljoen F. overgeboekt van de hoofd-VZW naar de steun-VZW doch deze werden onmiddellijk teruggeboekt in 1987, op eerste verzoek van Hogerhand.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, over de mededeling van het Rekenhof inzake de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanhorenbeek tot de heer Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, over de mededeling van het Rekenhof inzake de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Vlaamse Executieve trof op 7 december 1987 een besluit waarbij aan de VZW STOHO een toelage van 30 miljoen frank wordt toegekend.

In zijn schrijven van 29 februari jongstleden deelde het Rekenhof mede dat de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs de taak uitoefent van een openbare dienst en dus eigenlijk als een uitvoeringsinstrument van het overheidsbeleid moet worden beschouwd.

Het Hof besluit dan ook : 1. dat de

Vanhorenbeek

statuten van deze VZW bij decreet moeten worden goedgekeurd ;

2. dat de Vlaamse Raad in elk geval zal moeten beraadslagen over deze aangelegenheid naar aanleiding van het aangekondigde ontwerp van decreet.

Mijn vraag aan de Minister ligt voor de hand. Welk gevolg geeft de Minister aan de conclusies van het Rekenhof ?

De Voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, op zuiver juridische gronden kan de conclusie van het Rekenhof in haar mededeling over de VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs niet anders dan bijgetreden worden. Het STOH oefent inderdaad een taak uit die als uitvoering kan worden beschouwd van het beleid van de Vlaamse Executieve inzake open hoger onderwijs.

Hierbij dient echter vooreerst opgemerkt dat het Rekenhof de brief zoals vermeld door het geachte lid weliswaar verstuurde, doch anderzijds de uitbetaling van de eerste toelageschijf van 8.000.000 F voor de VZW STOHO wel heeft gevisieerd en dat logischerwijze ook voor de volgende drie toelageschijven zal doen.

Het gaat hier dus eerder om principiële dan om praktische bezwaren. Immers, in de schoot van de Vlaamse Executieve werd reeds een ontwerp-decreet besproken over het open hoger onderwijs, dat echter omwille van de ontbinding van de Vlaamse Raad vorig jaar niet meer kon ingediend worden. De VZW Studiecentrum Open Hoger Onderwijs moet de brug vormen tussen het reeds verrichte werk voor het open hoger onderwijs in Vlaanderen en de komende decreetale regeling. Hiernaast wordt overigens ook verwezen in het recente Regeerakkoord. De bedoelde VZW heeft dan ook een duidelijk tijdelijk karakter.

De principieel terechte bezwaren, gekoppeld aan praktische inschikkelijk-

heid van het Rekenhof, wijzen er dus op dat de decreetgever binnen een redelijke tijdsspanne een oplossing moet kunnen geven aan de nood en de vraag naar open hoger onderwijs in onze Gemeenschap. In dat kader zal dan ook in de komende maanden ter zake een ontwerp van decreet ingediend worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, mag ik even uw aandacht vragen voor een regeling van de werkzaamheden ?

Luidens onze agenda hadden wij ons deze namiddag conform artikel 59, punt 2, 2e lid van het Reglement van Orde moeten uitspreken over de ontvankelijkheid van het voorstel van decreet van de heer Blanpain C.S. houdende regeling van de burgerlijke verantwoordelijkheid bij de organisatie van sportwedstrijden.

Ter informatie deel ik u mede dat ik dat voorstel van decreet ingevolge het advies van de bevoegde dienst op 12 februari jongstleden onontvankelijk heb verklaard omdat de Vlaamse Raad geen bevoegdheid heeft op burgerrechtelijk gebied.

Op 17 februari heeft de heer Blanpain overeenkomstig voormelde reglementaire bepaling om beslissing van de Raad verzocht.

Ter voorbereiding van die beslissing en ten einde de Raad degelijk voor te lichten, heb ik het opportuun geacht de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften daaromtrent bijeen te roepen.

Die Commissie heeft de zaak gisteren onderzocht en is unaniem tot de bevinding gekomen dat het, mede gelet op het feit dat het hier de eerste keer is dat voornoemde nieuwe reglementaire bepaling toepassing vindt, verkieslijk is vooralsnog het advies van

de Raad van State in te winnen, zowel over het voorstel-Blanpain als over een gelijkaardig voorstel van decreet van de heer Ansoms C.S. houdende verbetering van het verzekeringsstatuut voor signaalgevers bij wielervedstrijden en veldritten. Op die algemene wens ben ik dan ook ingegaan en bijgevolg is het voor deze namiddag voorziene agendapunt houdende stemming over de ontvankelijkheid van het betrokken voorstel van decreet zonder inhoud geworden. Het wordt derhalve van de agenda afgevoerd.

Geen bezwaar ? **(Neen)**

Dan is aldus besloten.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een mogelijke stopzetting van het experiment basiseducatie en de verdere ontwikkeling van de basiseducatie

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geysels tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een mogelijke stopzetting van het experiment basiseducatie en de verdere ontwikkelingen van de basiseducatie.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, mijn verhaal begint eigenlijk al een aantal jaren terug, toen in de Vlaamse Gemeenschap op het niveau van de vorming een aantal initiatieven genomen werden. Het gaat hier meer bepaald over de basiseducatie, dit wil zeggen educatieve activiteiten voor laag geschoolden. Zo ontstonden in de jaren zeventig een aantal experimenten en initiatieven zoals alfabetiseringswerk, tweedekansonderwijs en „Opnieuw Gaan Leren” enzovoort.

Al deze initiatieven hadden een gezamenlijk kenmerk, namelijk dat zij met

Geysels

uiterst beperkte middelen, veel goede wil – en als het kon met een aantal BTK- en DAC-projecten – van start konden gaan.

Op dat moment was reeds bekend dat een groot gedeelte van de werklozen in Vlaanderen – ongeveer 60 procent – slechts de lagere school hadden voltooid of een paar jaar vervolgonderwijs hadden genoten. Er was (en is) dus een correlatie tussen werkloosheid en laaggeschooldheid.

Dank zij deze initiatieven is men er in 1984 in geslaagd op dit terrein een aantal „kruisverbindingen” te leggen. Zo ontstond het Platform voor Basiseducatie, waar tussen onder meer privé-instellingen, het Ministerie van Onderwijs en de RVA een consensus werd bereikt. Men was het erover eens dat basiseducatie in de context van het leerrecht een sociaal grondrecht is, dat er een noodzaak voor een decretaire regeling bestond en dat daarvoor de nodige gelden zouden moeten worden vrijgemaakt. Deze consensus resulteerde in een aantal gesprekken met de destijds verantwoordelijke Minister, de heer Poma, die in 1985 een experimenteelplan voor de basiseducatie bekend maakte. De bedoeling van dit plan was gedurende drie jaren een aantal initiatieven op het getouw te zetten en van daar uit een aantal conclusies naar het beleid toe te formuleren.

Voor de uitvoering van dit experiment werd gedacht aan een financiële ondersteuning van 13 miljoen F. het eerste jaar, die stelselmatig zou worden uitgebreid tot 56 miljoen in 1987. In september 1985 werden deze experimenten op 5 plaatsen in Vlaanderen gestart met de bedoeling in deze streken – Antwerpen, Heusden-Genk, Westhoek, Dendermonde en Leuven – een gediversifieerd aanbod van basiseducatie aan laaggeschoolden aan te bieden. Dit gebeurde in samenwerking met privé-organisaties en met de plaatselijke overheden. Een zeer belangrijke stap omdat het experimenteelplan een uitdaging was voor een ganse sociaal-culturele sector – die, dat weet u, zeer verzuild is – om in gezamenlijk overleg met de overheid de basis te leggen voor een

verdere ontwikkeling van de basiseducatie in Vlaanderen. De hoop was dus groot, maar de moeilijkheden die al vlug daarna volgden, waren dat ook.

Op 3 februari 1986 besloot de Raad van Beheer van het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling, dat door de toenmalig bevoegde Minister, de heer Poma, was gevraagd om het experiment te begeleiden en de inhoudelijke verantwoordelijkheid op zich te nemen, de basiseducatie in te sluiten in het vijfde decreet.

Deze beslissing werd genomen amper een half jaar na de start van het experiment, maar vóór de uitvoeringsbesluiten van het vijfde decreet gepubliceerd waren in het Staatsblad. Van enige vlugheid gesproken. Deze beslissing botste op hevige reactie van het werkveld. Terecht. Op 24 april 1986 hebben verschillende fracties hier in de Vlaamse Raad, geïnterpelleerd over deze ontwikkeling. Het antwoord van de minister was duidelijk want het experiment basiseducatie werd financieel ingesluit in het vijfde decreet en tegelijkertijd vaag, want van enige toekomstvisie en verdere ontwikkeling van de basiseducatie was geen sprake.

Toen reeds schreven een aantal commentatoren dat het experiment basiseducatie en de ontwikkeling van de basiseducatie wel eens financieel de speelbal zouden kunnen worden van het tekort aan kredieten en politiek in de tang zouden kunnen worden genomen door de belangrijkste spreekbuizen van de christelijke zuil – ik zeg niet de héle christelijke zuil – die deze nieuwe sector moeilijk kunnen plaatsen in een vooral door hen gekleurd landschap.

Op de begroting van 1987 was er geen sprake van de beloofde stijging van de kredieten voor basiseducatie. Een aantal beloften werd, met andere woorden, bevroren. Nu, in 1988 loopt dit driejarig experiment ten einde zonder dat er, officieel, enige zekerheid is voor de 25 mensen die in de vijf experimenteelplaatsen werkzaam zijn en hun vooropzeg hebben gekregen, en zonder dat de talloze vrijwilligers, en de cursisten, de zo

dikwijls geciteerde laaggeschoolden, waar het tenslotte toch om gaat, enige zekerheid hebben.

Wij kunnen ons niet inbeelden dat op 1 juli 1988 de basiseducatie permanent op verlof wordt gestuurd of naar het zijspoor van het vijfde decreet wordt afgeleid. Wij vrezen immers dat éénmaal deze sluis gepasseerd is, terug de open zee van de verzuiling wacht.

Dit belangrijk experiment heeft bepaalde grenzen verlegd. Het gaat niet op dat deze nu zouden worden gesloten. Tenslotte gaat het slechts om ongeveer dertig miljoen F. op de begroting.

Mijnheer de Minister, u bent op de hoogte van de verzuchtingen van het werkveld. U kent de visie van de mensen op het werkveld betreffende de ontwikkeling van de basiseducatie in Vlaanderen.

Bent u ook bereid deze visie in een concrete planning om te zetten ?

Bent u het ermee eens dat de basiseducatie te maken heeft met het leerrecht als sociaal grondrecht ?

Bent u het ermee eens dat dit resulteert in een dwingende overheidsbetrokkenheid ?

Bent u het ermee eens dat deze basiseducatie een beroep moet kunnen doen op professionele ondersteuning ?

Dan moet het ook duidelijk zijn dat dringend moet worden gewerkt aan een decretaire regeling voor de basiseducatie waarin deze werksoort een eigen positie krijgt en waarin geen plaats is voor een levensbeschouwelijk separatisme.

De heer C. Moors : Mijnheer Geysels hoe ziet u de relatie van de basiseducatie met het bestaand onderwijs ?

De heer J. Geysels : De relatie met het bestaand onderwijs wordt door de mensen die reeds een aantal jaren discussiëren over deze materie gevat onder de noemer educatie. Dit is een breed begrip waarin zowel vorming, scholing, kennis als onderwijs zelf zit. Er bestaan plannen hoe dit alles concreet moet worden uitgewerkt, maar daarover bestaat geen eensgezindheid. Vandaar dat ik vraag dat de stappen die met dit experiment wer-

Geysels

den gedaan en die gunstige resultaten hebben opgeleverd ten aanzien van een integrale aanpak, worden verdergezet

De heer C. Moors : Dat is de overgangsfase. Maar u hebt geen stelling ten aanzien van de integratie van de basiseducatie in het algemeen onderwijs.

De heer J. Geysels : Uiteraard hebben wij daar wel een standpunt over en ik ben bereid daar breedvoerig over uit te weiden.

De heer C. Moors : Wenst u een aparte zuil voor de basiseducatie ?

Mevrouw N. Maes : Maak hem daarvan Minister.

De heer J. Geysels : Wat wij vragen is zeer duidelijk, namelijk een Gemeenschapsminister die verantwoordelijk is voor de educatie.

De heer C. Moors : Daarmee is de structuur niet uitgebouwd.

De heer J. Geysels : Daarmee kan de structuur wél worden opgebouwd. Het is perfect mogelijk dat de Minister die nu bevoegd is voor het normale dagonderwijs het aspect basiseducatie onder de loep neemt en daar een andere structuur en een andere organisatievorm voor in het leven roept dan voor het traditioneel onderwijs. Dat is perfect mogelijk ; trouwens experimenten bewijzen dat.

De heer C. Moors : Ik stel de vraag of de basiseducatie kan bestaan naast het bestaand onderwijs of wenst u iets apart te creëren en te behouden ?

De heer J. Geysels : Mijn stelling is duidelijk. Op dit ogenblik moeten de experimenten worden verdergezet. Zij kunnen niet worden onderbroken om tot integratie over te gaan. Zoals u zeker weet is het niet altijd gemakkelijk om mensen uit verschillende zuilen en uit verschillende organisaties bijeen te brengen voor dit experiment. Vandaar dat het proces zo moeilijk verloopt. Zoals de Minister weet is er zelfs een zekere weerstand. In een aantal milieus bestaat de nei-

ging om de basiseducatie maar terug in het verzuilde onderwijs onder te brengen.

De heer C. Moors : Hoe kan u tot een oplossing komen, als u niet weet waar u naartoe gaat ?

De Voorzitter : Mag ik u vragen om er geen persoonlijk gesprek van te maken ? Mijnheer Moors, u kunt zich eventueel laten inschrijven in dit debat.

Mijnheer Geysels, wilt u verder gaan met uw interpellatie ?

De heer J. Geysels : Ja, mijnheer de Voorzitter, sta mij toe toch even een antwoord te geven op de opmerkingen -van de heer Moors.

Ik ben werkzaam geweest in de sociaal-culturele sector. Ik weet perfect wat daar leeft en hoeveel boeken er geschreven zijn over visie, planning en voorstellen rond de integratie van de basiseducatie in het onderwijs. Ik stel voor daarover eens een lang debat te houden waarbij het dan duidelijk zal worden dat er onzerzijds wél een visie achter zit.

De heer C. Moors : Dat is geen antwoord.

De heer J. Geysels : Zoals de Voorzitter mij heeft verzocht, ga ik nu verder met de ontwikkeling van mijn interpellatie.

Ik was geëindigd met de vraag aan de Minister of hij bereid was te zoeken naar een decretale regeling voor deze materie.

Ik wil ook een vraag richten tot de politieke families in de Vlaamse Raad. Zijn zij bereid de discussie op zulke manier te voeren dat vermeden wordt dat de laaggeschoolden terug op verzuilde schoolbanken zullen terecht komen ? In die zin is een discussie rond de basiseducatie veel meer dan een discussie over dertig miljoen of een begrotingspost. De vraag is te weten of de Vlaamse Raad bereid is verder een spoor te trekken in een domein dat op dit ogenblik niet verzuild is. Dat is de discussie waarover het blijkbaar gaat.

Om te eindigen wijs ik er op dat tij-

dens de conferentie van het „Platform voor Voluntariaat” door de Minister werd verklaard dat „de nieuwe vormingsinitiatieven de bevoorrechte ruimten zijn voor pluralistische experimenten waarvan de overheid de motor kan zijn”. Vanuit deze recente uitspraak willen wij u de volgende vragen voorleggen.

Ten eerste, krijgt de sector van de basiseducatie, met zijn 5 experimenteerplaatsen, zijn 25 beroepskrachten, genoeg brandstof om op korte termijn verder te werken ?

Gaat u in op de minimale eisen van het werkveld en van de vakbonden tot de verderzetting van het experiment, het behoud van de tewerkstelling en het nominatim inschrijven in de begroting ?

Of gaan de experimenten gedwongen worden zich aan te passen aan de normeringen van het vijfde decreet, die afslankingen, reeds voorspeld in 1986, of asymmetrische toepassingen tot gevolg zouden hebben ?

Ten tweede, op welke manier denkt de Minister op langere termijn deze sector te organiseren en uit te bouwen ?

Zal er werk gemaakt worden van een decretaire regeling en is hierin plaats voor een samenhang tussen de basiseducatie en andere werksoorten op het gebied van de vorming, de scholing en het onderwijs ?

Tijdens deze werkzaamheden zou de visie uitgebreid aan bod kunnen komen. (*Applaus bij AGALEV*)

De Voorzitter : De heer Bosmans heeft het woord.

De heer F. Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik wil mij graag aansluiten bij de interpellatie van collega Geysels, om op mijn beurt enkele punten naar voren te brengen.

De jongste jaren heeft zich binnen de Vlaamse Gemeenschap een belangrijke dynamiek ontwikkeld op het vlak van de basiseducatie.

Er is hier vandaag bij herhaling verwezen naar de experimenten die in 1985 werden opgezet door de toenmalige Gemeenschapsminister van Cultuur. Naast deze projecten, waar-

F. Bosmans

voor de experimenteerperiode normalerwijze in 1988 is afgelopen, zijn er evenwel nog tal van andere initiatieven voor basiseducatie, die gesubsidieerd worden op basis van het zogenaamde vijfde decreet. Het zou dus zeker fout zijn te stellen dat wanneer een financiële oplossing zou worden gevonden voor de voortzetting van de vijf voornoemde projecten, er een oplossing zou zijn voor de gehele problematiek „basiseducatie”.

Bovendien wil ik hier nog aan toevoegen dat, alhoewel men pas de jongste jaren over „basiseducatie” is gaan spreken, het fout zou zijn te doen alsof met het opzetten van de experimenten basiseducatie in 1985 de problematiek van de laaggeschoolden is ontdekt. Vele jaren geleden immers werden verenigingen opgericht die zich van bij het begin van hun vormingswerk richtten naar arbeiders en arbeidersvrouwen, die lange tijd verstoken bleven van kansen op onderwijs.

Later zijn een aantal initiatieven gegroeid zoals „Alfabetisering”, „Opnieuw gaan leren”, „Tweedekansonderwijs”, de „Doe mee-reeksen van KAV”, die zich allemaal situeren in de sfeer van de basiseducatie en die kunnen worden beschouwd als voorlopers in de basiseducatie.

Zij hebben allemaal een belangrijke bijdrage geleverd in het emancipatieproces van de laaggeschoolde bevolkingsgroep in Vlaanderen.

De jongste jaren, in het bijzonder door het totstandkomen van de vijf experimenten - Poma - waarvoor uitzonderlijke middelen werden vrijgemaakt - en het bijna gelijktijdig totstandkomen van het zogenaamde vijfde decreet, waardoor nog eens een groot aantal initiatieven op het vlak van basiseducatie werden betoelaagd, kan men niet anders dan op het vlak van de basiseducatie een veelsporige ontwikkeling vaststellen met een versnipperd aanbod en weinig afstemming van de programma's.

Wij menen dat het ogenblik gekomen is - en het verheugt ons dat hiernaar in het Regeerakkoord wordt verwe-

In zijn interpellatie drukte de heer L. Van den Bossche (SP) zijn bekommernis uit om een vlot draaiende BRT, die zijn decretale plicht keurig en goed vervult, hoe het medialandschap er ook moge uitzien

zen - om een degelijke erkennings- en subsidieregeling voor de problematiek van de basiseducatie uit te werken.

Wij geloven dat zulks nodig is, op de eerste plaats in het belang van de laaggeschoolden zelf.

Wij menen evenwel dat een degelijke

reglementering het resultaat moet zijn van grondig onderzoek en breed overleg tussen alle betrokken Gemeenschapsministers.

Een degelijke regeling moet immers voor ons voldoen aan een aantal voorwaarden.

Ten eerste, een definitieve regeling

F. Bosmans

moet zich op de eerste plaats richten op laaggeschoolden, bijvoorbeeld diegenen die geen getuigschrift lager secundair onderwijs behaalden of diegenen die het buitengewoon secundair onderwijs volgden.

Uit tal van onderzoeken is immers voldoende gebleken dat precies de lage scholing een belangrijke factor is bij kansarmoede, die zich dan op allerlei vlakken in het sociaal leven manifesteert.

Ten derde, bij het uitwerken van een definitieve regeling moeten alle betrokkenen, het onderwijs, de beroepsopleiding en het sociaal-cultureel werk worden ingeschakeld

– Het onderwijs, omwille van de ervaring op het vlak van het onderwijs voor sociale promotie en de centra voor deeltijds leren.

– De instanties voor beroepsopleiding, omdat juist nu in een periode van economische recessie en werkloosheid, ten overvloede blijkt dat vooral de laaggeschoolden door de werkloosheid worden getroffen. Door het betrekken van de instellingen voor beroepsopleiding bij de basiseducatie moeten de kansen van de groep laaggeschoolden op de arbeidsmarkt worden verhoogd.

– Ik heb reeds gewezen op de belangrijke en jarenlange inspanningen van het sociaal-cultureel werk voor de laagstgeschoolden. De betrokkenheid van het sociaal-cultureel werk zal een waarborg zijn voor de hantering van een aangepaste methodiek, die van het allergrootste belang is bij de basiseducatie, maar ook op het vlak van de toelevering en de activering van de deelnemers aan programma's voor basiseducatie.

Ten vierde, ten slotte moet een definitieve regeling op het vlak van de basiseducatie rekening houden met de ideologische en filosofische verscheidenheid.

Samenvattend moge ik zeggen dat de problematiek van de basiseducatie zeer complex is. Noch de laaggeschoolden, om wie het toch in de eerste plaats gaat, noch de talrijke initiatieven voor basiseducatie zijn op dit ogenblik gebaat met een louter „financiële regeling” voor de bestaande

initiatieven. Beide hebben recht op rechtszekerheid, door een degelijke reglementering.

Een dergelijke regeling moet tot stand komen in overleg met alle betrokken instellingen en organisaties, die op dit vlak waardevolle ervaringen hebben opgedaan.

Het is de taak van de Executieve hiervoor een gespreksplatform aan te bieden en in overleg met alle betrokkenen een reglementering uit te werken.

Graag vernam ik het standpunt van de Gemeenschapsminister hieromtrent. **(Applaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik kan zeer kort zijn want de belangrijke dingen over dit thema zijn reeds gezegd.

Ik sluit aan bij de vragen en de bekommernissen van de heer Geysels over de toekomst van de sector basiseducatie. Ik ben ervan overtuigd dat basiseducatie een belangrijk instrument is in de strijd tegen de kansarmoede, maar dat weet u ook, mijnheer de Minister. In uw antwoord op de vragen van collega Geysels had ik graag uitdrukkelijk uw mening gehoord over wat volgens mij essentieel is in dit debat : wordt bij de uitwerking van een regeling, zoals aangekondigd in het Vlaams Regeerakkoord, gedacht aan Jevensbeschouwendijk geduide initiatieven, door koppeling aan de onderwijsnetten en aan het sociaal-cultureel werk of wordt gedacht aan gedecentraliseerde en uitgesproken pluralistische initiatieven, bijvoorbeeld centra per gemeente of groepen van gemeenten, in de aard van de huidige experimenten ?

Met andere woorden, mijnheer de Minister, in welke mate oordeelt u dat een levensbeschouwelijke duiding in deze materie, namelijk bij de basisvorming voor volwassenen, van belang is ? In welke mate is dus een opsplitsing van de sector in een verticaal pluralisme noodzakelijk ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik ben de interpellanten dankbaar dat ze mij de gelegenheid bieden een toelichting te geven over de stand van zaken met betrekking tot de experimenten basiseducatie. Ik zal dit uiteraard doen vanuit het perspectief dat vervat ligt in het nieuwe Regeerakkoord.

Laat mij toe voorafgaand even terug te gaan in de geschiedenis. De interpellant heeft inderdaad geschetst hoe de experimenten tot stand zijn gekomen, maar ik zou toch willen wijzen op een aantal procedures in die totstandkoming, op een aantal belangrijke elementen.

Op 24 juli 1985 heeft de Vlaamse Executieve het licht op groen gezet voor een driejarig experiment basiseducatie voor volwassenen – en ik druk op het woord experiment en zijn betekenis. Voor de concrete uitwerking, de uitvoering en de begeleiding werd een beroep gedaan op het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling. Dat experiment verloopt volgens het voorziene schema en verstrikt per 1 juli aanstaande. Het experiment heeft gelopen op vijf plaatsen, die ik even in herinnering wil brengen, met name Antwerpen, Genk-Heusen-Zolder, Leuven, Dendermonde en de Westhoek.

Budgettair is het experiment gefinancierd vanuit het Vijfde Decreet. Dat is logisch, omdat in de doelstellingen in het Vijfde Decreet uitdrukkelijk de basiseducatie wordt vermeld. Ik ben het eens met de interpellant dat men in 1985, omdat de uitvoeringsbesluiten van het Vijfde Decreet nog niet verschenen waren, een andere oplossing heeft gehanteerd en het heeft aangerekend op het krediet met betrekking tot het experimenteel vormingswerk. Maar zodra het Vijfde Decreet operationeel werd, was het logisch dat de experimenten basiseducatie geïntegreerd werden in het werkingsveld van het Vijfde Decreet. De vraag die zich vandaag stelt – en verschillende sprekers hebben op duidelijkheid aangedrongen – is in hoeverre, in de gegeven omstandigheden, via het Departement Cultuur, via de begroting van Cultuur dit ex-

Dewael

periment moet worden voortgezet.

Vooreerst wil ik toch een aantal cijfers in herinnering brengen. In 1985 ging het om een bedrag van 6,5 miljoen frank aangerekend op de post „experimenteel vormingswerk”. In 1986 en dit binnen het Vijfde Decreet, vertegenwoordigden de experimenten om en bij de 21 miljoen F. ; in 1987, uiteraard nog altijd binnen het Vijfde Decreet, kwam men aan 28 miljoen frank en in 1988 voorziet men 18 miljoen F., rekening houdend met het verstrijken per 1 juli aanstaande.

Wat zegt nu het Regeerakkoord ter zake ? Onder het hoofdstuk „onderwijs en vorming” – en het is belangrijk dat collega Weckx deze debatten volgt – staat vermeld dat de Vlaamse Regering, op grond van de praktijkervaring, voor de basiseducatie en de alfabetisering een regeling zal uitwerken in coördinatie en overleg met, en met inbreng van, de onderwijsnetten en het sociaal-cultureel vormingswerk. Collega's, voor de definitieve regeling is in het Regeerakkoord dus duidelijk de link gelegd naar het Departement Onderwijs. Dit is logisch – het is een duidelijke stellingname – aangezien de nood aan basiseducatie deels zijn oorzaak vindt in het falen van het onderwijssysteem. Hierover blijkt trouwens – wanneer mijn informatie juist is – binnen de sector eensgezindheid te bestaan.

Zulks neemt niet weg dat onderwijsmethodieken zomaar kunnen worden aangewens in de basiseducatie. Volwassenen vragen inderdaad een aangepaste benadering. Hiertoe kan de know-how, opgebouwd in de experimenten, een nuttige bijdrage zijn.

Ik zal dus binnen de Vlaamse Executieve voorstellen doen ter voorbereiding van de concretisering van die passus uit het Regeerakkoord en afspraken maken ten einde de definitieve regeling voor te bereiden.

Wat die definitieve regeling precies gaat inhouden kan ik nu nog niet medelen. U zal mij niet ten kwade duiden dat ik op het onderzoek dat

ter zake moet worden verricht en het overleg dat dus tussen de betrokken Ministers moet worden georganiseerd, niet ga vooruitlopen. Alles zal ook afhangen van de wijze waarop de traditionele vormings- en onderwijsstructuren op die nieuwe noden reageren.

Impikkend op wat collega Lauwers heeft gesteld wens ik er persoonlijk over te waken dat nieuwe vormingssectoren, zoals basiseducatie en alfabetisering, ook in de toekomst – zoals bij de experimenten – op pluralistische basis zouden worden georganiseerd. Het is trouwens perfect denkbaar dat met betrekking tot de definitieve regeling ook een grote rol is weggelegd voor de plaatselijke besturen – wij moeten onderkennen dat zij het nauwst betrokken zijn bij de probleemgevallen – die trouwens reeds in dat verband signalen hebben gegeven.

Op korte termijn en in afwachting van die definitieve regeling vermeldt het vijfde decreet de basiseducatie nog altijd als een prioritaire problematiek. Ik onderzoek dan ook de wijze waarop dit decreet de experimenteerplaatsen als zelfstandige projecten kan erkennen, uiteraard binnen de grenzen van het budget.

Noch vanuit budgettair oogpunt, noch vanuit een consequente uitvoering van het vijfde decreet kan ik verdedigen dat alle 22 tewerkgestelden in dienst blijven. Het experiment, dat een voorlopig karakter heeft, is afgesloten. Een afsluitende, grondige en evaluerende studie wordt thans opge maakt. De basiseducatie moet op analoge wijze worden benaderd zoals de andere prioritaire problematieken binnen het Vijfde Decreet, zowel inzake deelnemersaantal als inzake professionele opvulling.

Ik neem mij wel voor de rechtstreeks betrokken ondergeschikte besturen te betrekken bij de beslissing die ter zake zal worden genomen en hen ook de mogelijkheid te geven om op de plaatselijke noden in te spelen.

Het Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling heeft zich voorgenomen om, in afwachting van die definitieve

regeling, verder een coördinerende rol te blijven spelen, onder meer – zoals in het verleden het geval was – inzake deskundigheidsontwikkeling, verwerking van deelnemersgegevens en het ter beschikking stellen van een databank.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dacht op die wijze een antwoord te hebben gegeven op de vragen die door de verscheidene interpellanten werden gesteld.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de Minister is op een aantal punten zeer duidelijk geweest, vooral op het punt waarover wij daarstraks onze vrees hebben uitgesproken. Eerst was er de financiële „insluiting” van het experiment basiseducatie op het Vijfde Decreet. Nu komt er de normatieve inschrijving. Dit wil zeggen dat een aantal experimenten basiseducatie binnen het Vijfde Decreet kunnen worden erkend. Dit betekent echter noodzakelijkerwijze een afslanking.

Op het moment dat de evaluatie zich opdringt – hierover was iedereen het eens – moet de rol van de basiseducatie duidelijker worden uitgestippeld, zonder een afslanking van activiteiten en personeel. De duidelijke uitspraak van de minister legt volgens mij een hypothese op het debat dat men wil voeren. Ik vrees dat een aantal betrokkenen die in deze sector zeer sterk staan via de sluis van het Vijfde Decreet opnieuw de volle zee van de verzuiling willen bereiken. Dit zal niet ten goede komen aan lager geschoolde volwassenen die reeds heel hun leven hebben doorgebracht in verzuilde schoolbanken en nadien nogmaals op diezelfde verzuilde schoolbanken terechtkomen. Dit spoor mag de Vlaamse Raad hoege-naamd niet trekken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ware toedracht van de feiten en de eraan door de BRT gekoppelde gevolgen inzake de recente persberichten betreffende de TV-hoofdre-dacteur van het Sportnieuws

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van den Bossche tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ware toedracht van de feiten en de eraan door de BRT gekoppelde gevolgen inzake de recente persberichten betreffende de TV-hoofdre-dacteur van het Sportnieuws.

De heer Van den Bossche heeft het woord.

De heer L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, tijdens deze interpellatie wens ik in te gaan op een aantal berichten die de pers tijdens de voorbije weken opfleurd. Deze persberichten betreffen de sportredactie van de BRT en meer bepaald de figuur van de hoofdredacteur. Deze berichten waren niet al te mals ; man en paard werden zowat genoemd.

Eenzijds werden aan de heer Mortier een reeks onfrisse praktijken verweten ; in sommige publikaties werden zelfs feiten geciteerd die men in feite onder de noemer „corruptie” moet brengen ; anderzijds werd publiekelijk aan de kaak gesteld dat de sportredactie – om het sportief uit te drukken – een slecht draaiend team is, met een captain van „om half drie donker” en een trainer die niet veel beter is.

Er werd dus aan de heer Mortier verweten dat hij er de oorzaak van zou zijn dat er in de schoot van zijn redactie een grote malaise heerst.

De beschuldigingen over oneerlijkheid zijn mijns inziens zwaarwichtig genoeg om er onmiddellijk een nuttig en nodig gevolg aan te geven. Het gestelde probleem wordt vanzelfsprekend pikanter en zwaarwichtiger van zodra deze beschuldigingen gepaard gaan met aantijgingen dat een dienst totaal slecht functioneert, vooral in-

dien het een dienst is, zoals de sportredactie, die uitermate populair is. In dit geval zijn de beschuldigingen nog zwaarwichtiger, zeker in het kader van het feit dat misschien binnenkort de situatie zal ontstaan, waarbij de BRT concurrentie krijgt van de commerciële omroep.

Als lid van de Vlaamse Raad, ben ik bekommerd om – hoe het medialandschap er ook moge uitzien – een vlot draaiende BRT, die zijn decretale plicht keurig en goed vervult.

Vandaar dat ik in deze interpellatie drie zaken zal doen : daar waar nodig zal ik voorzichtige, waar nuttig duidelijke vragen stellen en waar passend zal ik relatief scherpe eisen formuleren. Van u verwacht ik, als Minister van Cultuur, duidelijke antwoorden en klare stellingnamen. Inderdaad, u krijgt een dubbel grote verantwoordelijkheid in een medialandschap waarin de BRT niet meer alleen zaligmakend zal zijn. Uw verantwoordelijkheid voor het goed functioneren van de BRT wordt daardoor alleen maar groter.

Bijgevolg richt ik tot u het terecht verzoek uw bekommernis op dat vlak te uiten.

In de pers worden drie soorten praktijken, die niet door de beugel kunnen, gemeld : ten eerste, het feit dat de heer Mortier één of andere organisatie goed of beter gezind zou zijn – er is vanzelfsprekend een groot aanbod van sportmanifestaties, uit dat aanbod dient te worden gekozen wat rechtstreeks kan, wat in uitgesteld relais kan en wat gebeurlijk in een resumé van sportweekend kan. Om die goedgezindheid aan de dag te leggen, zou de heer Mortier zich uitvoerig laten verzorgen met uitgelezen spijzen en dranken.

Bij het lezen van het weekblad mag ik zijn culinaire smaak niet betwisten : Comme *chez Soi*, Villa Lorraine, Drapeau Rouge, Bellefleur, Het Oud Konijntje. De Minister en ik kunnen er wellicht nog enkele suggesties aan toevoegen, maar ik zal het niet doen. In elk geval, „il a une bonne fourchette”. Er zijn betere oorden om op te vrolijken en spijzen te nuttigen dan Het Volkshuis. (Gelach)

Zijn favoriete plaatsen voor onderhandelingen zijn niet slecht gekozen. Naar het schijnt nuttigt hij niet alleen graag spijzen. Bovendien zou hij – en ook dat is een vorm van cultuur en kwaliteit – een goed wijnaroma kunnen onderscheiden en waarderen.

Men zegt vaak dat in Vlaanderen de liefde van de man door de maag gaat. Ik kan zeggen dat de criteria van selectie van de heer Mortier, althans volgens bepaalde artikelen, ook door de maag gaan en dat, met andere woorden, de hersenen minder goed functioneren. Een weekblad schrijft : „Mortier moet je goed soigner. Dat betekent in de allereerste plaats zeer uitgebreid” – ik vind dat ietwat verkeerd – „en lekker eten, besproeid met wijn. Het beste is nooit goed genoeg. Hij is een excellent wijnkenner. Men doet er dus goed aan hem zelf de wijn te laten kiezen. De reputatie van de heer Mortier op dit vlak is ongeëvenaard. De impactbaarheidgraad van de heer Mortier is zo groot dat sportorganisatoren hem soms bellen om te vragen of hij daar of daar al eens gegeten heeft” – hij blijft dus blijkbaar op de hoogte van de evolutie van het culinaire landschap in België – „en om hem te melden dat een bepaald restaurant een ster heeft bijgekregen en of hij niet wenst te controleren of die ster verdiend is”.

De beschuldiging wordt geuit dat de heer Mortier – en dit is misschien meer verregaand en ernstig – zich in feite laat omkopen, nu eens met geld, dan weer met voordelen in natura, zoals een Spaanse vakantie of een reis, betaald door een sponsor van een voetbalclub.

Bovendien brengen die etentjes, voor zover ze niet in Brussel plaatshebben, kosten mee voor de BRT. De heer Mortier moet zich namelijk om te kunnen werken, eten – de Bellefleur is gelegen in het Antwerpse – verplaatsen. Achteraf rekent hij die verplaatsingen aan aan de BRT.

Er is ongenoegen over wat men heeft genoemd de malaise, het wispelturige en totaal ondoorzichtige beleid of gebrek aan beleid van de hoofdredactie die zich bij het samenstellen meer zou laten leiden door het genoegen

Van den Bossche

om neen te zeggen en daardoor aan te tonen dat ze „patroon” is. Dit is eigen aan sommige karakters die bestendig twijfelen aan het feit dat ze patroon zijn en die dit dus bestendig willen bewijzen door neen te antwoorden aan ondergeschikten. Dit soort karakters vindt men, over alle partijgrenzen heen, ook terug in de politiek. Het is een vervelende ziekte voor wie ermee moet werken.

Hij lijkt bovendien grillig te zijn in zijn criteria. Dit hangt wellicht samen met wat ik daarnet de onfrisse praktijk ken noemde.

Ook heeft hij sentimentele voor- en afkeuren voor sporten en sportvedetten. Naar het schijnt zou Walter Meeuws, de toekomstige nationale trainer die de Belgische voetbalploeg, zonder Jean-Marie Pfaff, de wereldbeker zal laten veroveren, persona non grata zijn, om welke gekke reden dan ook. Dit zou ook voortdurend het geval zijn voor de journalisten. Hij zou er het oude Romeinse principe „divide et impera” toepassen – u merkt dat de heer Mortier cultuur heeft – en de ene uitspelen tegen de andere. Dit maakt dat een en ander in ieder geval niet vlot functioneert, dit althans volgens de berichtgeving in de pers.

Ik gebruik niet langer het woordje „zou” omdat sinds gisteren of eergisteren – ik weet niet of hij de Minister al bereikt heeft – de hele sportredactie een tekst in dit verband heeft goedgekeurd. Ik lees hem voor : „In verband met de perspublicaties over het vermoeden van corruptie van de heer Daniel Mortier verwachten wij dat de hiërarchie klaarheid schept.” De redactie oordeelt dus niet zelf maar laat dit over aan de hiërarchie. „Aansluitend is het aangewezen dat duidelijke richtlijnen worden verstrekt over reclame tijdens sportuitzendingen. Wij betreuren dat wij geen inspraak hebben in de frequentie, de inhoud noch de vorm van de uitzendingen. Met name wat Extra Time betreft is het ritme van twee uitzendingen per week te hoog. Wij pleiten voor één Extra Time op maandag, met een duur van ongeveer 15 minuten. Wat de weekendpro-

gramma’s betreft zouden wij ons moeten bezinnen over de aard, de opvattingen en de duur van deze uitzendingen.” Met andere woorden, het globale beleid wordt in discussie gebracht. „Anderzijds verwachten wij van Daniel Mortier meer inspraak, bereidheid tot delegeren, vertrouwen in zijn ondergeschikten en een grotere openheid dan bijvoorbeeld in het geval van Frank Raes”. Dit is de story Huybrechts-Raes en de switching die heeft plaatsgehad.” Mortier’s impulsief, emotioneel en rancuneus optreden werkt verlamvend en maakt rationeel overleg onmogelijk. Vermits voltallige redactievergaderingen moeilijk te organiseren zijn, dringen wij aan op meer beperkte vergaderingen maar waarop, volgens aard en samenstelling van het programma, meer redactieleden aanwezig zijn, afhankelijk van de agenda. De voltallige redactie heeft zich hiermee akkoord verklaard. Frank Raes, die het laatst is bijgekomen, kan zich over een aantal punten niet uitspreken wegens beperkt verblijf op de redactie”. Dat is de logica zelve. Uit de tekst blijkt dat de redactie eensgezind, met enig voorbehoud voor Frank Raes, opmerkingen maakt over de wijze waarop de besluitvorming gebeurt in de dienst, over de relatie van de dienst met het geheel van de BRT, namelijk met de programmatie en met de doorstroming die zij wensen via hun hoofdredacteur naar de top. Zij hebben ook opmerkingen over de heer Mortier zelf. Ik herhaal : „Mortier’s impulsief, emotioneel en rancuneus optreden werkt verlamvend en maakt rationeel overleg onmogelijk.” Dit is in ieder geval een vrij moordend oordeel vanwege de redactie zelf, zodat ik tot de conclusie kan komen dat daar zeker sprake is van een malaise.

De BRT heeft gereageerd door twee commissies in het leven te roepen : één over de malaise, wier werkzaamheden nog niet beëindigd zijn, zodat ik mij onthoud van commentaar, hoewel ik in mijn besluit enkele concrete maatregelen zal suggereren. De tweede commissie werd opgericht om mogelijke corruptie te onderzoeken. In grote snelheid – ik spreek daar niet over omdat mijn fractie in de raad van de BRT mij daarom ver-

zocht heeft, maar ik heb ook van andere fracties boosaardige reacties gehoord – heeft de heer Goossens een comité samengesteld. Is het juist dat het onderzoek al afgelopen is ? Men heeft mij dit namelijk verteld. Dit zou dan wel een bliksemsnel onderzoek zijn geweest.

Iedereen weet dat de BRT min of meer gepolitiseerd is en dat iedereen daar een etiket op de rug wordt gekleefd. Met enige schroomvalligheid stel ik dan ook dat men van de heer Mortier zegt dat hij CVP-bindingen heeft. Ik bemoei mij daar niet mee ; men zegt het. De heer Denys schijnt dit niet te weten en zal dit dus zeker niet bevestigen. Hij houdt zich blijkbaar aan de gemaakte afspraken. Dit is inderdaad een materie waarover een afspraak bestaat, nietwaar, mijnheer Denys ?

In elk geval is dat het eerste signaal.

Ten tweede, de commissie bestaat uit drie personen. Eén daarvan is de hoofdredacteur informatie, de heer Hemmerechts, waarvan men zegt dat hij CVP-neigingen zou hebben. Men kan hier de vraag stellen wat de heer Hemmerechts komt doen in een onderzoekscommissie, waar hij in feite de rechtstreekse chef is van degene die voor de commissie moet verschijnen. Indien de heer Mortier al in lengte van dagen onfrisse, corrupte praktijken gebruikt, had de heer Hemmerechts dat toch moeten weten.

Een ander lid van die commissie is de bestuursdirecteur personeelszaken, de heer Van Herreweghe, over wie eveneens hardnekkige geruchten de ronde doen dat hij tot dezelfde invloedssfeer zou behoren.

Dan is er nog het derde lid van de commissie, de directeur-generaal juridische zaken, de heer Wilfried Verlinden. Ook over deze persoon hoor ik langs alle kanten – het verhaal wordt eentonig – dat hij verdacht wordt van sympathieën in dezelfde richting als de twee andere leden van de commissie. Ik wil het nog zien gebeuren dat een of andere „rode raker” bij de BRT verdacht wordt van corruptie en dat een of andere brave voorzitter of secretaris-generaal van de BRT een onderzoekscommissie

Van den Bossche

instelt, bestaande uit drie leden van diezelfde „rode” strekking. Ik vermoed dat in dergelijk geval een hele reeks sprekers van alle mogelijke facties op deze tribune zouden komen defileren.

De samenstelling van die onderzoekscommissie is op zijn minst betwistbaar. Waar blijven bij voorbeeld de directeurs-generaal van radio en televisie ? Die zijn wel lid van de commissie in verband met de malaise, maar niet van deze onderzoekscommissie. In een bepaald weekblad schrijft men hierover – ik geef toe dat weekbladen wel eens durven liegen – dat het meer op een beschermcomité lijkt dan op een onderzoekscommissie. Ik citeer dit om aan te tonen hoe onvoorzichtig de heer Goossens misschien wel is opgetreden bij de samenstelling van deze onderzoekscommissie. Uit spontane persreacties blijkt dat hij op zijn minst van een en ander kan worden verdacht.

Mijnheer de Minister, ik wil een paar concrete vragen stellen. Ten eerste, is het juist dat de onderzoekscommissie in een minimum van tijd, alle onderzoeksrechters in België voor schut zettend en belachelijk makend, haar opdracht heeft beëindigd en reeds een verslag zou hebben neergelegd ? Wat zijn dan de bevindingen die in dat verslag zijn vervat ? Ten tweede, wie werd door de commissie ondervraagd ? Ten derde, bestaan er afzonderlijke verslagen over elke ondervraging, behoorlijk tegengetekend door de ondervraagden ? Er gaan geruchten dat dit niet het geval zou zijn en dat men in een paar zinnen zou hebben geresumeerd dat niemand zou gezegd hebben dat er iets verkeerd is gebeurd. Ten vierde, werd er een poging gedaan om derden die gebeurlijk bij de zaak konden zijn betrokken, te horen ? Ik stel deze vraag met alle voorbehoud. Derden zullen immers weinig geneigd zijn om bij voorbeeld te zeggen dat zij speciaal een diner hebben belegd met de heer Mortier om op de TV te kunnen komen. Deze mensen willen in de toekomst natuurlijk nog verder op TV komen en kennen ook de uit-

slag niet van het gevecht dat gaat plaatsvinden. In hoofde van de bedrijven zegt men dat het hier gaat om public relations. Of dit op een keurige of minder keurige manier gebeurt, is van minder belang, „c'est le résultat qui compte”. De maatstaven die bedrijfshalve worden gehanteerd, zijn anders dan de maatstaven die moeten gelden bij de BRT. Indien iemand ons een reis zou hebben betaald naar Lanzarote plus 50.000 F zakgeld om ter plaatse nog enig middagmaal te kunnen nuttigen en 's avonds een bar te kunnen bezoeken, is het logisch dat dit als een corrupte handelswijze dient te worden beschouwd. Maar ik zie niet direct een industrieel die toegeeft dat hij zich aan dergelijke corrupte handelswijze heeft schuldig gemaakt. Ik ken weinig Belgen die spontaan bij om het even wie zouden komen bekennen dat zij een misdrijf hebben gepleegd. Mijn vraag is dus of er derden werden gehoord. Ten tweede, zelfs als men derden hoort – en in alle relativiteit natuurlijk om wat die derden, als ze enigszins verstandig zijn, daar eventueel zullen komen vertellen, dus die vraag is met de nodige relativiteit gesteld.

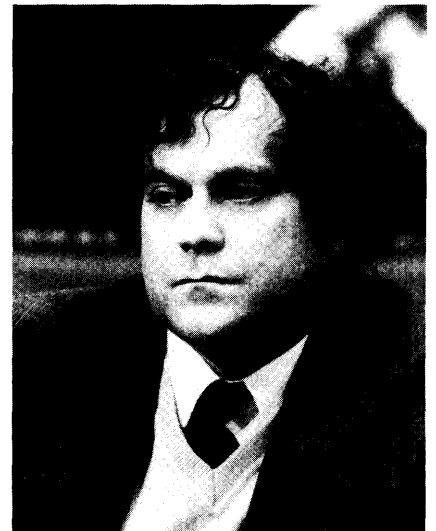
Werden de verplaatsingskosten van de heer Mortier nagekeken ? Werd in het onderzoek rekening gehouden met het feit dat bijvoorbeeld aan de heer Mortier kan worden gevraagd, om in de mate van het mogelijke sommige aantijgingen te weerleggen. Als men hem ervan beschuldigt een reis te hebben laten financieren, betaald door iemand anders, is het misschien mogelijk dat hij aan de hand van bewijsstukken kan staven dat hij het van de eigen rekening heeft betaald.

Werden dergelijke vragen gesteld ? Werden door bepaalde onderhorigen bezwarende verklaringen afgelegd ? Werden de geciteerde feiten, in bezwarende verklaringen aanwezig, gecontroleerd ? Werd aan de onderhorige journalisten, die vooralsnog werken onder het gezag, de leiding en het toezicht van de heer Mortier, enige geheimhouding beloofd ? Ik kan mij natuurlijk de positie inbeelden van de journalist die niet weet hoe het allemaal zal aflopen. In de

BRT heeft men de neiging naar die kleurtjes te kijken. Misschien denkt men dat, de onderzoekscommissie bestaande uit drie die zouden kunnen verdacht worden vriend te zijn van diegene die onderzocht wordt, het allemaal wel op niets zal uitdraaien. Wellicht redeneert men als volgt : ga ik mijn nek wel uitsteken want als ik dat doe, zit ik later met de gebakken peren ; mijn naam is haas, moed is mooi, maar te veel moed kan soms erg vervelend zijn in bepaalde toestanden, zeker als ambtenaar. Werd aan die mensen een geheimhouding beloofd, ja dan neen ? Zo niet moeten wij ook de vragen met een korrel zout nemen.

Mijnheer de Minister, aan de hand van uw antwoord zal ik mij uitspreken over het feit of dat weekblad nu gelijk heeft dat wij hier over een beschermcomité dan wel over een onderzoekscommissie moeten spreken.

Ik elk geval wil ik concreet eindigen. Er is inderdaad een malaise. Dat blijkt nu duidelijk door de stellingname van de sportredactie. Er is een onderzoek naar mogelijke corruptie.

De heer E. Van Rompuy (CVP) betreurde in de besluiten van zijn rede o.m. dat men de bevoegdheden van de Raad van Beheer van de BRT vermengt met die van de Vlaamse Raad

Van den Bossche

Er zijn maar twee mogelijkheden. De derde weg die nu wordt bewandeld, kan niet, men kan moeilijk doen alsof er niets is en de heer Mortier laten werken. Hij mankeert elke morele autoriteit op dit moment in elk geval door het feit dat zijn hele redactie het heeft over zijn slecht karakter, wispelturigheid, sentimenteel, brutaal, enzovoort. Het is bijna de beschrijving van een man die op raadpleging komt bij de advocaat en zegt : mijn vrouw is zo hysterisch als iets. De klacht van de sportredactie over de heer Mortier gaat bijna in die zin.

Ik denk dus dat het vaststaat dat, het onderzoek aan de gang zijnde, de malaise er is. Ten eerste, volgens mij heeft hij niet de autoriteit om nu de dienst te leiden. Naar mijn mening zijn er twee wegen mogelijk, ten eerste voorlopig de heer Mortier uit zijn functie wegtrekken, ten tweede, uitgaan van de vaststelling dat de malaise er in elk geval is, hem definitief van die sportredactie wegtrekken. Ik pleit voor de tweede weg omdat de zaak te ver gaat op dit moment en het geen zin heeft iemand zonder autoriteit daar nog te laten. Ik wil niet zo boosaardig zijn om de wegen van de heer Mortier te volgen en te herhalen wat hij aan Carl Huybrechts een nogal populaire journalist, zei, namelijk : „Het is geen probleem, want als u wegvalt op de sportredactie kunt u nog altijd terecht bij de jeugddienst .” Ik zou nu wel boosaardig kunnen zijn en dit ook kunnen zeggen, maar ik ga het niet doen. Ik beperk mij tot de eis van : laat de heer Mortier, die niet meer over de autoriteit beschikt, uit zijn functie weggaan.

Mevrouw N. Maes : Van kattenkwaad tot erger.

De heer Van den Bossche : Ja, van kattenkwaad tot erger. Maar ik zou hem anders suggereren dat hij nu van de sportredactie naar de jeugddienst gaat en dat de heer Huybrechts misschien terug komt van de jeugddienst naar de sportredactie. Dat ware een verbetering voor de sportredactie. De heer Mortier zou daarmee ook weten wat het betekent iemand van

de sportredactie naar de jeugddredactie te verbannen. Maar ik wil niet zo slecht zijn. Toch heeft de heer Mortier niet meer de autoriteit om de sportdienst nog te leiden. De heer Mortier verdedigt zich met te zeggen dat men hem opbelt en een gesprek vraagt. Waarom niet het nuttige aan het aangename paren en dit tijdens het eten doen, zo redeneert hij. Ik heb de indruk dat de heer Mortier er een gewoonte van heeft gemaakt zijn arbeidsdag om half elf aan te vangen zodat hij op tijd is voor de telefoons van degenen die hem uitnodigen voor een etentje. Vandaar dat hij zijn dag zo vroeg begint om tussendoor ook nog wat kranten door te nemen. Zijn uitvoerige arbeid lijkt te gebeuren tussen 12 en 16 uur, zijnde de uren waarin het verlengde eetmaal plaatsvindt. De laatste werkuren tot 18 uur worden dan in alle rust besteed aan de spijsvertering.

De heer A. Denys : Ik stel voor dat wij onze agenda van deze namiddag zouden wijzigen. Als ik u bezig hoor, mijnheer Van den Bossche, dan heeft het geen enkele zin om hier zoals wij vanmiddag van plan zijn, de leden van de Raad van beheer aan te duiden, want u wil van hieruit zelf dit Instituut beheren.

De heer L. Van den Bossche : Dat heb ik niet gezegd.

De heer A. Denys : Maar daar komt het op neer. U wil zich bezighouden met zaken die naar mijn gevoel uitsluitend en alleen voor de Raad van beheer van de BRT bestemd zijn.

De heer L. Van den Bossche : Stel dat u gelijk hebt, mijnheer Denys, dan wil ik u een andere vraag stellen. Vraag eens aan uw beheerders hoe de onderzoekscommissie samengesteld is en of de leden niet geschrokken zijn dat de onderzoekscommissie zo bliksemsnel klaar was. En vraag eens hoeveel tijd ze nodig gehad hebben maandag om gebeurlijk hun ongenoegen kenbaar te maken aan de Administratie. „Er is meer verkeer in de Staat van Denemarken, dan alleen maar de Prins”.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik had vooraf medegedeeld dat ik mij bij deze interpellatie van collega Van den Bossche wou aansluiten, maar ik voel mij nu wat onwennig op deze tribune, niet om wat hier werd gezegd, maar wél omwille van de badinerende wijze waarop „dit geval” naar voor werd gebracht. Het kan intellectueel plezant zijn van dit op deze toon te horen vertellen, maar ik vind dat dergelijke zaken hier niet zo moeten worden gebracht.

Ik denk dat collega Denys terecht de vraag heeft gesteld naar de werking van bepaalde instellingen die door deze Raad zijn opgericht, met name wat de Raad van beheer van de BRT betreft. Deze zaak komt in dit half-rond terecht omdat de pers erover geschreven heeft. Men zou de indruk kunnen krijgen dat het allemaal uit de linkse hoek komt omdat het dagblad De Morgen en het weekblad Humo hierover publiceerden. Ik wil dit enigszins rectificeren. Ook andere persorganen beschikten over een dossier betreffende de hoofdredacteur van de sportredactie, maar hebben dit niet gepubliceerd. Het is mij bekend dat een belangrijke Antwerpse krant met een belangrijke hoofdredacteur die vroeger nog op een hoogstaande vergadering de pen hanteerde, geweigerd heeft dit dossier te publiceren, maar het wel heeft overgemaakt aan de Administrateur-Generaal van de BRT. Dit om erop te wijzen dat de berichten niet alleen uit één bepaalde hoek komen, want in dat geval zouden hierbij ook nog andere dingen kunnen worden verondersteld.

De vraag is wat de Administrateur-Generaal en de Raad van Beheer van de BRT hebben gedaan toen het geval voor hen onmogelijk nog te ontwijken was. Zij hebben intern een aantal onderzoekscommissies opgericht. Wat de samenstelling van deze commissies betreft, laat ik de kritiek daaromtrent over aan collega Van den Bossche ; deze kritiek is wellicht niet onterecht.

Wanneer een raad van bestuur met dergelijke problemen wordt geconfronteerd – en heus niet alleen de klacht over de werking van de sport-

De Beul

sportredactie van de BRT, waarvoor de verantwoordelijkheid in de schoenen wordt geschoven van de hoofdredacteur, maar ook regelrechte aantijgingen van corruptie – meen ik dat de raad van bestuur van de BRT niet zomaar gewoonweg een administratieve onderzoekscommissie moet instellen maar wel degelijk naar de noodrem moet grijpen en een beroep doen op het Hoog Comité van Toezicht.

Wat collega Van den Bossche heeft gezegd is ook waar, met name dat de derden die erbij zijn betrokken zichzelf niet zullen komen aanklagen. De collega's die inderdaad iets van de feiten afweten, hebben schrik erover te getuigen. Het zal trouwens aan de Minister niet onbekend zijn dat één collega wel heeft gesproken en bepaalde concrete aanwijzingen heeft gegeven.

Het spijt mij dan ook te moeten vaststellen dat de raad van bestuur van de BRT nog maar eens een subcommissie voor onderzoek heeft aangeesteld in verband met dit ene aspect en geen beroep doet op het Hoog Comité van Toezicht. Er bestaat inderdaad een groot verschil tussen een administratieve onderzoekscommissie binnenshuis, die slechts over beperkte mogelijkheden beschikt, en het Hoog Comité van Toezicht dat grondige mogelijkheden tot onderzoek heeft.

Mijnheer de Minister, ik vraag u bijgevolg dringend aan de Raad van Beheer van de BRT te suggereren, in het belang van de werking van de instellingen en eveneens in het belang van de werking van de instellingen en eveneens in het belang van de betrokken persoon zelf, een beroep te doen op het Hoog Comité van Toezicht. Inderdaad, ook de betrokken persoon heeft hierbij belang. Nu blijft het bij een welles-nietes-spelletje : de aantijgingen zijn geformuleerd ; de betrokkene ontkent ; hij wendt zich tot de rechtbank tot het bekomen van schadevergoeding. Maar als er na een degelijk onderzoek door een gerechtelijke of quasi-gerechtelijke instantie geen uitspraak komt in deze of gene richting, blijft dit odium hangen.

Wat de malaise bij de BRT betreft – en hierin kan ik de heer Van den Bossche bijtreden – zelfs indien de aantijgingen van corruptie en dergelijke onwaar zouden blijken, zal de Raad van Beheer mede op suggestie van de Gemeenschapsminister van Cultuur, een oplossing moeten zoeken om aan deze malaise een einde te stellen. De enige oplossing die wellicht mogelijk zal zijn, is de betrokkene verantwoordelijk maken voor een andere afdeling bij de BRT.

Graag zou ik van de Minister vernemen of hij ermee akkoord gaat bij de BRT erop aan te dringen het Hoog Comité van Toezicht onmiddellijk met een onderzoek te gelasten. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik wens mij aan te sluiten bij het begin van de uiteenzetting van de heer De Beul. Men zou inderdaad kunnen lachen met de geestige uiteenzetting van de heer Van den Bossche, maar wat hij hier doet is volgens mij gevaarlijk en dit vanuit drie oogpunten.

Ten eerste worden wij, als instelling, een soort van onderzoeksrechter. Ik merk dit soms ook in het nationale Parlement, maar hier in de Vlaamse Raad merk ik dit meer en meer en vervaagt het onderscheid tussen wat wij geacht worden te doen en de rechterlijke macht. Men spreekt hier over corruptie. Men leest artikels voor en om te eindigen zegt men dan „het zou..”, maar dit is zoals „mentez, mentez, il en restera toujours quelque chose” Gaan wij hier de toer op van de „scandalitis” ? Moeten wij problemen aansnijden waarvan men weet dat de betrokken persoon – of hij een VU-er of een CVP-er is weet ik niet, ik heb die man nooit ontmoet – een klacht bij de rechtbank heeft ingediend. Wij gaan hier, zomaar, op een blauwe of op een rode woensdagmorgen, het proces maken van een persoon in zijn eer en zeggen dat hij corrupt is, enzovoort. Ik vind dat zeer gevaarlijk. Het is trouwens een tendens in dit parlement om meer en meer een soort van

onderzoeksrechter te spelen. Ik meen dat dit niet de taak is van het Parlement.

Ten tweede, sluit ik mij aan bij wat de heer Denys heeft gezegd. Wij zijn de Vlaamse Raad en wij duiden beheerders aan. Is het onze taak hier Raad van Beheer van de BRT te spelen en te oordelen over allerhande toestanden ? Wij hebben een paar maanden geleden eens een debat gehad, meer bepaald toen de heer Coveliers niet was uitgenodigd voor een Confrontatie-uitzending tussen de heer Galle en de heer Suykerbuyk. De heer Coveliers vroeg toen het ontslag van Etienne Van den Bergh omdat hij de heer Coveliers niet had uitgenodigd.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Rompuy, het is een feit dat er toen ook een paar hun ontslag hebben aangeboden.

De heer E. Van Rompuy : Daarover gaat het niet. De heer Coveliers zei dat, omdat hij niet op Confrontatie mocht komen door de schuld van de heer Etienne Van den Bergh die een CVP-er was. Die man moest ontslagen worden ! Dat is hier gezegd geweest. Dat is de vermenging tussen de Vlaamse Raad en de Raad van Beheer van de BRT.

Wij zijn allemaal politici en dus media-geil en overdreven bekommerd om wat er in dat instituut gebeurt. Bij een volgende stap kan men zich afvragen waarom bepaalde mensen niet te zien waren of zekere thema's niet aan bod kwamen in „De zevende dag” – is een escalatie die zal worden voortgezet als men geen onderscheid maakt tussen ons als Vlaamse Raad en de Raad van Beheer van de BRT.

Ik kom aan het derde punt. Mijnheer Van den Bossche, u bent een verdiger van de BRT, u bent tegen de commerciële televisie en voorstander van het monopolie. U is uw uiteenzetting begonnen met te zeggen dat er drie mensen werden aangeduid voor een onderzoekscommissie en dat die alle drie van CVP-signatuur waren.

De heer L. Van den Bossche : Ik heb dat zo niet gezegd.

De heer E. Van Rompuy : Jawel, u spreekt over drie verantwoordelijken die een CVP-signatuur hebben. U spreekt van de heer Mortier van de sportredactie als van iemand met een CVP-signatuur. U maakt het proces van een instelling waar iedereen blijkbaar een kleur heeft en waar ook alles volgens kleur moet gebeuren. Dat is een veroordeling van de BRT. Door uw uiteenzetting brengt u een nekslag toe aan wat ik dacht de autonomie van de BRT te zijn. Er is natuurlijk een Raad van Beheer waar er een zekere politieke dosering is. U gaat echter verder en zegt dat er in de sportredactie aan het hoofd een CVP'er zit. Is het de bedoeling dat wij hier tussenkomen om in de toekomst CVP-voetbalploegen op het scherm te krijgen ? Ook vanuit dat oogpunt vond ik uw betoog beneden alles. Ik betreur ten zeerste de door uw vertegenwoordiger, mevrouw Galle, geuite verklaring, die een heel proces maakt van wat er gebeurt precies omdat ze het niet gehaald heeft in de Raad van Bestuur. Ik besluit : ten eerste, wij worden meer en meer onderzoeksrechter ; ten tweede, wij vermengen de bevoegdheden van de Raad van Bestuur met die van de Vlaamse Raad ; ten derde, u heeft hier in feite een betoog gehouden voor een absolute politisering van de BRT. Ik betreur dat. Het zijn echter degenen die het meest pleiten voor de autonomie van de BRT die hier een forum willen maken van politieke inmenging in de autonomie van de instelling. (**Applaus**)

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, eerst en vooral wil ik beklemtonen dat ik het volledig eens ben met de analyse die zoëven door collega Van Rompuy is gemaakt. Het is niet de eerste maal dat wij dergelijke discussies voeren in deze Raad. Ook collega Denys heeft andermaal gewezen op het respecteren van de autonomie van de BRT. Wat wij bezig zijn op deze basis is het afleveren van een permanent brevet van onbekwaamheid aan onze bestuurders. Wij moeten ervan uitgaan dat, als wij de

BRT, die ons allen lief is, willen veilig stellen voor de toekomst, er in de komende weken en maanden belangrijke zaken zullen gebeuren. Collega Van den Bossche heeft terecht gewezen op de nakende concurrentie. Wij moeten dus aan de BRT de slagkracht geven die zij zal nodig hebben om haar taak als openbare omroep in het gewijzigde medialandschap te kunnen vervullen. Als wij de BRT van hieruit zouden gaan besturen dan meen ik niet dat dit het perfecte kader is om de omroep die kansen aan te reiken.

Ik kan kort zijn over de zaak die door collega Van den Bossche is aangekaart. Het is inderdaad zo dat een aantal persartikelen geweest hebben op ten eerste, een diepe malaise die er zou heersen binnen de sportredactie van de BRT, meer bepaald de relatie tussen enerzijds de hoofdredacteur en, anderzijds, al zijn collega's en, ten tweede, – dat is veel erger – op bindingen, materieel, financieel, die zouden bestaan tussen aan de ene kant inrichters van sportmanifestaties, sponsors en aan de andere kant het personeel van de BRT. Zoals het hoort is de zaak besproken tijdens de vergadering van de Vaste Commissie van 15 februari jongstleden en is eveneens uitvoerig aan bod gekomen op de Raad van Bestuur van 22 februari. Uit de notulen blijkt dat er een vraag is gesteld naar een grondig intern onderzoek, wat mij nogal evident lijkt. Men heeft een onderscheid gemaakt tussen enerzijds de problematiek „malaise sportredactie” en, anderzijds, de aantijgingen die werden geformuleerd tegen de persoon van de hoofdredacteur. Het gaat dus om twee verscheidene zaken en men heeft dan ook geoordeeld dat het nuttig was twee onderscheiden onderzoekscommissies op te richten.

De eerste commissie „onregelmatigheden hoofdredacteur” is samengesteld door de bestuursdirecteur Informatie, de directeur Personeel en de directeur Juridische Dienst.

De tweede commissie, wat de malaise aangaat in de sportredactie, bestaat uit de directeur-generaal Radio, de directeur-generaal Televisie, de

bestuursdirecteur Informatie en de directeur Personeel.

Men deelt mij mede dat de tweede commissie nog niet rond is met haar werkzaamheden. Zij zou ten vroegste opnieuw bijeen komen op 21 maart aanstaande.

Wat de eerste commissie, aantijgingen tegen de hoofdredacteur, betreft, meldt men mij dat drie vergaderingen hebben plaatsgehad en dat men permanent werd geconfronteerd met het probleem van een gebrek aan bevoegdheid tot het ondervragen van buitenstaanders. Collega Van den Bossche heeft inderdaad gevraagd waartoe een administratief onderzoek kan leiden.

Zo kom ik tot de vraag van collega De Beul. Ik meen dat men op een bepaald ogenblik een keuze zal moeten maken voortgaande op de resultaten van het onderzoek of al dan niet het Hoog Comité van Toezicht moet worden ingeschakeld.

Ik wens echter niet vooruit te lopen op de besprekingen ter zake in de Vaste Commissie want ik heb gisteren vernomen dat de Raad van Bestuur heeft beslist dat deze commissie een bijkomend onderzoek zal wijden aan de resultaten van de commissie Aantijgingen. Collega Van den Bossche heeft gezegd dat het allemaal niet ernstig is gebeurd, dat de commissie in feite niet goed kon functioneren en dat ze was samengesteld op een manier dat ze eigenlijk niet goed kon functioneren. Ik stel vast dat over de resultaten van het onderzoek van die commissie in de BRT nog geen uitsluitel bestaat. Ik wens dus af te wachten wat de bestuursorganen van de BRT zullen beslissen in verband met de resultaten van dat onderzoek. Aan de hand daarvan zal ik oordelen of al dan niet het Hoog Comité van Toezicht met een onderzoek moet worden belast.

Sta mij toe niet vooruit te lopen op een onderzoek dat in mijn ogen nog niet is beëindigd. Op het ogenblik dat ik in eer en geweten de overtuiging zou zijn toegedaan dat het onderzoek van de commissie 1 niet op een ernsti-

Dewael

ge wijze is gebeurd dan zal ik niet nalaten de suggestie over te maken waarop collega De Beul heeft aangedrongen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Van den Bossche heeft het woord.

De heer L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, aan collega De Beul kan ik misschien zeggen „wat niet met de nodige humor kan worden gezegd, hoeft misschien niet te worden gezegd”. Het is niet omdat men een of ander kan relativiseren dat ik minder zwaar til aan de feiten op zichzelf.

Wij hebben hier collega Van Rompuy horen spreken op een magistertoon. Ik noteer drie zaken waar ik mij voor een stuk kan in terugvinden. Ten eerste, als ik misschien badinerend ben overgekomen, en veel genuanceerd heb – met genuanceerde vragen kan men toch brutale resultaten bekomen – betekent dat nog niet dat elke „zou” een verzachting is van de mededelingen die werden gedaan.

Wat het onderzoek zelf betreft, beviel ik de literatuur aan van de debatten betreffende de zaak Baudrin. Het is vóór onze tijd, maar het is leerzame lectuur omdat de heer Van Rompuy zijn voorgangers aan het werk kan zien over een probleem waarover op dat ogenblik alleen maar de pers had geschreven. Hij zal dan vaststellen dat ik ondanks alles een vreselijk genuanceerde jongen ben. Hun uitlatingen werden achteraf zelfs nooit bewaarheid in vonnissen en arresten hoewel zij – „et ce n'étaient pas les moindres” – hun stellingen met veel kracht onderlijnden.

De heer E. Van Rompuy : Het zou een les moeten zijn.

De heer L. Van den Bossche : Mijnheer Van Rompuy, als u het verslag leest zal u vaststellen dat mijn gematigdheid daartegen schrill afsteekt. (*Onverstaanbare opmerkingen van de heer Annemans*)

Ik versta uw opmerking niet, Mijnheer Annemans. Als u uw micro zou aanzetten, zou ik u misschien begrijpen.

Ik herhaal dat ik onze taak niet verwar met die van onderzoeksrechter. Men kan natuurlijk zeggen : „Mentez, mentez, il en restera toujours quelque chose”. Dat is het probleem, ik geef het eerlijk toe. Dat is ook de reden waarom ik niet vlijmscherp ben geweest. Ik zou – zoals u dat ook zou kunnen – eenzelfde dossier volgens verschillende methoden kunnen aanpakken, maar ik heb het niet gedaan omdat ik mij, beroepshalve misschien nog meer dan u, bewust ben van het probleem van iemand die op een bepaald ogenblik beticht en zelfs gedagvaard wordt en die zich onschuldig acht of onschuldig is.

De heer E. Van Rompuy : En in het publiek daarover debatteren is de remedie ?

De heer L. Van den Bossche : Neen, maar u kunt het niet uitsluiten. Want ondertussen schrijft men er over en het is niet omdat wij hier collectief „het zand zoeken om de kop in te steken” dat er niet over gesproken wordt.

De heer E. Van Rompuy : Maar, als „Humo” morgen een artikel schrijft over u is dat nog geen reden om daarover te interpellieren.

De heer L. Van den Bossche : Als ik op dat ogenblik de verantwoordelijkheid zou dragen zult u de eerste zijn om mij te interpellieren.

De heer E. Van Rompuy : Nooit over personen.

De heer L. Van den Bossche : 211 overige „slechterikken”, die niet zo edel geïnspireerd zijn als u, zouden dat wel doen.

Laten wij duidelijk stellen dat ik hier geen proces heb gemaakt. Ik stel enkel vast dat er twee verwijten zijn gesignaleerd. Zoals de heer De Beul heeft bevestigd, hadden blijkbaar nog andere kranten dossiers in dat verband, maar zij hebben ze niet gepubliceerd. De feiten zijn in alle geval op de publieke markt gekomen. Ik heb geen enkel ogenblik een veroordeling over corruptie uitgesproken en heb evenmin gezegd dat die persoon zich aan onfrisse praktijken schuldig zou hebben gemaakt. U kan

het stenografisch verslag opvragen, ik zal het niet corrigeren. Ik heb alleen gezegd dat nu blijkbaar de malaise vaststaat, na de mededeling die door de ganse sportredactie is gedaan. Dat is alles, Mijnheer Van Rompuy. Het is niet omdat mijn woorden, zoals ze geformuleerd zijn, u niet behagen, dat u er de nodige passages moet uit schrappen opdat ze u wel zouden behagen.

Ik geef toe dat wij geen onderzoeksrechter zijn, maar het probleem is veel moeilijker dan u het hebt gesteld. Deze uitlatingen zijn publiek domein, evenals wat in de BRT gebeurt, en daarover kunnen wij ons vragen stellen. Hier benader ik misschien het dichtst uw opmerking. De relatie Vlaamse Raad – BRT is inderdaad een permanent probleem voor alle partijen. Ik herinner mij dat de heer Marc Olivier ooit op deze tribune gedurende een kwartier heel kwaad beweerde dat de berichtgeving op de BRT niet eerlijk verliep omdat de Broeder Isidoor-herdenking in het stadion van KV Kortrijk niet in het nieuws is gekomen, hoewel er 15.000 mensen aanwezig waren. Het is dus een probleem voor alle fracties en men doet er beter aan niet de „heiligheid” te prediken, maar met een aantal personen in alle rust en kalmte te overleggen hoe het probleem kan worden opgelost. Ik ben het beu lessen te krijgen in „heiligheid”, alsof er in dit halfroond slechts één „heiligheid” bestaat, namelijk die van de CVP, en alsof alle anderen immoreel zijn. Ik raad alle fracties aan dergelijke toon niet aan te slaan en te erkennen dat het probleem bij iedereen bestaat.

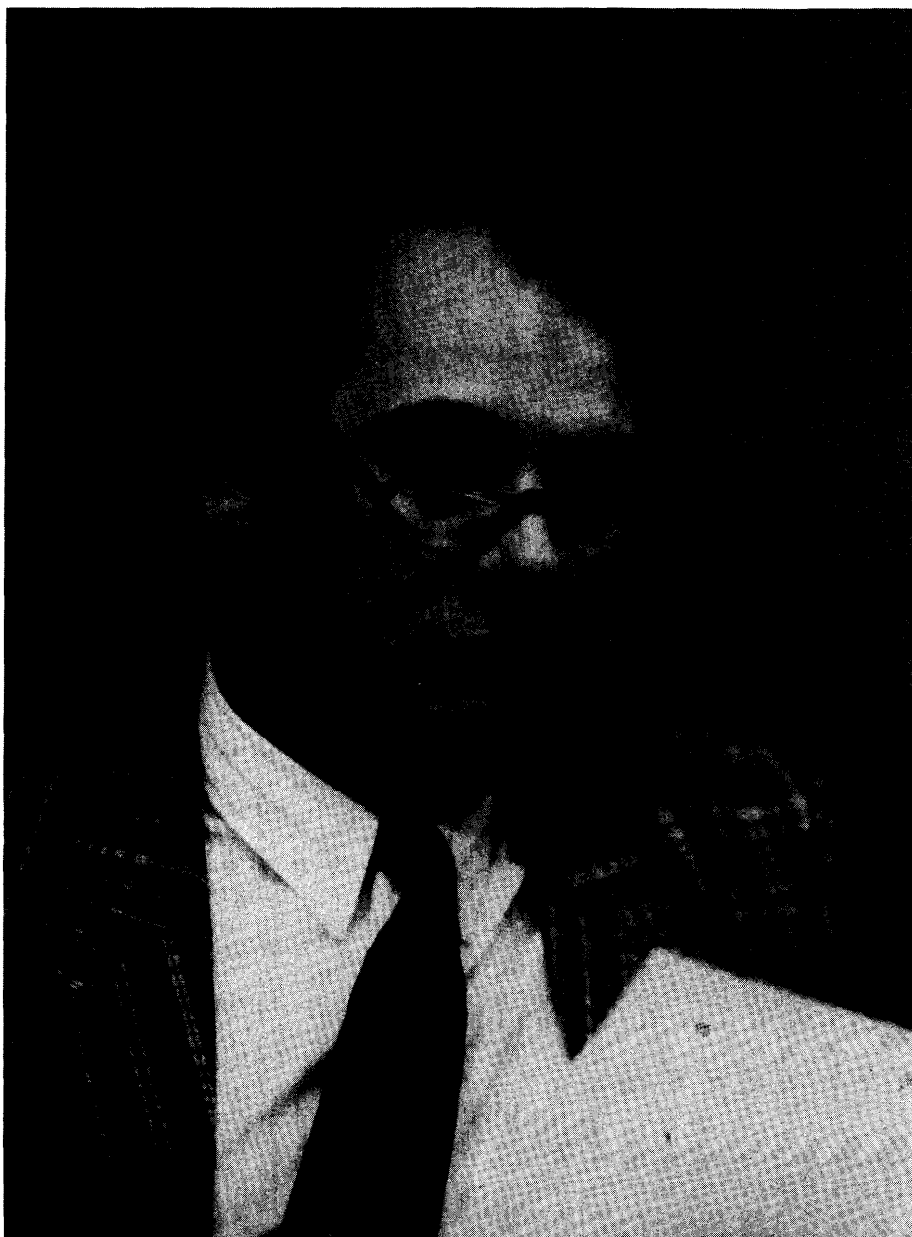
Minister H. Weckx : Een zeer zwakke verdediging.

De heer J. Van Elewycck : Leg dat eens uit, Mijnheer de Minister.

De heer L. Van den Bossche : Wat is dan de juiste verdediging ?

Minister H. Weckx : Ik heb het recht om dat te zeggen.

De heer L. Van den Bossche : Natuurlijk, zoals ik ook het recht heb om te zeggen dat u een zeer mooie haardos hebt. Op dat niveau zijn wij het eens.

Aansluitend bij de stijgende kritiek op de wederinvoering van de zomertijd stelde VU-spreker L. Vanhorenbeek in zijn interpellatie enkele vragen betreffende de negatieve ecologische relatie tussen zomerruim en zure regen

De heer H. Weckx : Ik ga aan u niet vragen wat ik hier mag zeggen.

De heer L. Van den Bossche : Dat hoeft u inderdaad niet te doen, mijnheer de Minister. Ik wou enkel vragen waarop uw bewering gesteund is.

Als u zegt dat het maar een uitlating is dan is mijn opmerking over uw haardos even gefundeerd en hoef ik daarover ook geen uitleg te geven.

Minister P. Dewael : Stam mij toe u even te onderbreken, mijnheer Van

den Bossche.

De **heer J. Van Elewyck** : Is er dan geen consensus binnen de Executieve dat de leden hier om beurt moeten spreken ?

Minister P. Dewael : Wanneer het gaat om aangelegenheden die behoren tot het zogenaamd publiek domein gaat het inderdaad niet op de kop in het zand te steken en te doen alsof er niets gebeurd is. Het valt mij echter wel op dat wanneer gelijkaardige feiten zich voordoen bij andere parastatale instellingen, daarover met geen woord wordt gerept. Ik heb ook de voogdij over het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Dit spreekt blijkbaar minder tot de verbeelding want daarover worden nooit vragen gesteld. Bij het minste echter wat in de BRT gebeurt, staat men hier in dit halfroed klaar om te interpellieren. Ik vind dat niet erg logisch.

De heer L. Van den Bossche : Uw opmerking is terecht, mijnheer de Minister. Daar zijn verscheidene redenen voor waarvan ook de heer Van Rompuy er enkele heeft aangehaald. Het ligt voor de hand dat politici sterker geïnteresseerd zijn in de media aangezien die dichter bij hun activiteiten staan. Een andere reden waarom onze aandacht meer uitgaat naar de media is dat het aantal miljarden dat naar de BRT gaat vermoedelijk veel groter is dan wat naar het Commissariaat-Generaal voor Toerisme gaat.

Zo kom ik tot mijn derde punt waar de heer Van Rompuy beweert dat ik de indruk zou wekken dat de BRT gepolitiseerd zou zijn.

Ik wek bewust die indruk. Ik denk zelfs dat dit inderdaad **zo** is. (**Gelach op sommige banken**) Indien mijn vrouw mij tussen vier muren zou vragen of ik die indruk heb – niet alleen de vrouw van Jean-Luc Dehaene heeft interesse voor de bekommernissen van haar man – zou ik haar, met sterkere woorden dan hier, bevestigend antwoorden. Ik herhaal dat ik inderdaad de indruk heb dat de BRT gepolitiseerd is. Ik vermoed zelfs dat na implementatieverslagen, om partijpolitieke redenen, soms di-

Van den Bossche

rectieambten worden bijgecreëerd. Ik heb ook de indruk dat bij de BRT niet iedereen wordt benoemd omwille van zijn bekwaamheid. Voor degenen die altijd aan de macht zijn, geldt dit vanzelfsprekend meer dan voor de anderen.

Mevrouw N. Maes : Het stelsel D'Hondt speelt daarin een rol.

De heer L. Van den Bossche : Inderdaad, maar ook de eeuwigheid van de macht speelt daarin mee. De ene moet een grotere schoen aantrekken dan de andere.

Dat niet iedereen uitsluitend omwille van zijn bekwaamheid wordt benoemd, is precies één van de problemen van de BRT. Ik ga akkoord met de Minister wanneer hij zegt dat de BRT slagkracht moet hebben. Ook voor een openbare instelling impliceert slagkracht echter het verenigen van twee zaken : ten eerste, de representatieve vertegenwoordiging van de maatschappij – wat het zwakke punt is – en ten tweede, een keuze die maximaal gebaseerd is op bekwaamheid. Dit laatste is inderdaad geen absoluut criterium aangezien ook appreciatie steeds een rol zal spelen.

Ik heb de indruk dat er met die keuze iets mis loopt en dat de BRT daaronder lijdt. U hebt mij zeer goed begrepen. Ik ben van mening dat de BRT beter wordt gediend met dit rustig publiekelijk te bekennen dan door de lijn die u volgt aan te houden en verantwoordigd te zijn over een zagezegde aanval op partijpolitieke vrienden in de BRT. Mijn moeder heeft altijd gezegd dat er mag worden gelogen, maar dat er niet mag worden overdreven in het liegen. Vandaar dat ik ontken dat de BRT niet zou lijden aan die ziekte.

Wat de minister betreft kan ik zeer kort zijn. Hij heeft een overzicht gegeven en daar kan ik hem volgen.

Het verheugt mij dat de leden van de Raad van bestuur van de BRT verder gaan met het onderzoek. Zij zullen echter op een bepaald ogenblik moeten kiezen wat zij gaan doen. Het is

niet omdat hun onderzoek eventueel geen resultaat zou opleveren, dat zij mogen besluiten om het dossier niet over te maken. De keuze is er voor de Raad van bestuur – en daar stel ik mij niet in zijn plaats –. De vraag bij de Raad van bestuur van de BRT moet niet door mij, maar door de Raad zelf worden beantwoord. De Raad moet beslissen of eventueel het Parket wordt ingeschakeld. Ik vind dat u, mijnheer de Minister, in deze omstandigheden moet vragen dat de hoofdredakteur sport onmiddellijk zijn werk verlaat, hetzij tijdelijk tot het na het onderzoek van de feiten, hetzij definitief. Hij heeft niet meer de autoriteit om op dit ogenblik de zaak te kunnen leiden.

Ik verheug mij er dus over dat de Raad van Beheer op dit ogenblik een bijkomend onderzoek doet. Er is het onderzoek van de drie ambtenaren geweest. Uw zwijgen, mijnheer de Minister, is als het ware welsprekender dan vele woorden, maar alleszins is het een feit dat de drie ambtenaren geen schitterend onderzoek hebben uitgevoerd. De berichten die mij daarover ter ore zijn gekomen van links en van rechts – vooral van rechts (*Gelach*) – sterken mij in de overtuiging dat het onderzoek niet erg briljant was. De BRT-raad heeft na een lange discussie beslist om er nog iets bij te doen. Hij gaat een onderzoek doen met een andere samenstelling, een samenstelling die er niet kan worden van verdacht de zaken uit partijpolitieke invalshoek te bekijken. De Raad van bestuur heeft merkwaardigerwijze hetzelfde gevoel als ik en heeft gemeend dat de onderzoekscommissie meer pluriform moest worden samengesteld. Ik verheug mij daarover, mijnheer de Minister, maar ik vind dat uw vertegenwoordiger in de Raad moet aandringen dat onmiddellijk maatregelen worden genomen.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, er zijn twee mogelijkheden ; ofwel komt de Raad van Beheer tot de vaststelling dat het intern administratief onderzoek niet volstaat en kan hij op dat ogenblik toe-

lating vragen aan de voogdij om het Hoog Comité van Toezicht in te schakelen, ofwel vraagt de Raad van Bestuur zulks niet en is er de mogelijkheid dat de voogdijminister het rechtstreeks doet. Ik wil echter op die beslissing niet vooruitlopen. Ik heb gisteren vernomen dat de Raad van Bestuur heeft beslist dat de vaste commissie hoe dan ook een bijkomend onderzoek zal wijden aan de resultaten van de commissie Aantijgingen. Laten wij even afwachten. Dan zullen wij zien wat de vaste commissie vraagt. In het licht daarvan zal ik mijn houding bepalen.

De heer L. Van den Bossche : Mijnheer de Minister, ik verheug mij over uw verdere aandacht voor deze aan gelegenheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de relatie tussen het invoeren van het zomeruur en de toename van de zure regen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vanhorenbeek tot de heer Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, over de relatie tussen het invoeren van het zomeruur en de toename van de zure regen.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, laten wij na deze geanimeerde discussie naar de aarde terugkeren.

Naar aanleiding van de wederinvoering van de zomertijd op 27 maart 1988 en ten gevolge van de stijgende kritiek ertegen, zou ik de geachte Minister enkele vragen willen stellen betreffende de relatie tussen het voeren van het zomeruur en de toename van

Vanhorenbeek

de zure regen.

Op ecologisch vlak werd door diverse onderzoekers inmiddels de negatieve relatie tussen het zomeruur en de zure regen aangetoond. Vermits de avondpiek van het autoverkeer twee uur wordt vervroegd, zijn de uitlaatgassen van de motorvoertuigen onderhevig aan meer zon en meer licht. Hierdoor ontstaat een hogere ozonconcentratie, die daardoor een negatieve invloed uitoefent op de flora. Deze luchtverontreiniging beïnvloedt direct of indirect de zuurtegraad van het milieu. Het zijn deze zuren die door de wind worden verder gedragen en die de massale bossterfte veroorzaken.

In maart 1986 stelde ik hieromtrent een schriftelijke vraag aan de toenmalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu.

Uit het antwoord onthouden wij dat het departement Leefmilieu samenwerkt met de OESO en de EG. Deze samenwerking heeft tot doel door middel van grootschalige modelberekeningen episodes van hoge fotochemische verontreiniging te evalueren en bestrijdingsmiddelen te ontwerpen tegen de fotochemische pollutie.

Tijdens de zomerperiode komen er onder invloed van het zomeruur regelmatig episodes met hoge ozonconcentraties voor. De pollutanten die het uitgangspunt vormen van deze reacties, zijn in hoofdzaak stikstofoxyden en koolwaterstoffen, afkomstig van het wegverkeer.

Graag vernamen wij van de geachte Minister een antwoord op de volgende concrete vragen.

1. Zijn de resultaten bekendgemaakt van het onderzoeksprogramma PHOXA en van het programma „Lagrangion trajectory model” van het NILU (Noorwegen) ?
2. Zo ja, werden deze onderzoeksresultaten reeds door de Vlaamse Gemeenschap en door uzelf geëvalueerd ?
3. Welke maatregelen overweegt de Minister om de pollutanten, afkom-

stig van het wegverkeer, te bestrijden ?

4. Werd het effect van de invoering van het zomeruur op de toename van de zure regen verder onderzocht ? Wat zijn hier de resultaten ?

De Voorzitter : Minister Dupré heeft het woord.

Minister J. Dupré (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik antwoord zo zakelijk mogelijk op de vragen die mij door de heer Vanhorenbeek zijn gesteld.

Vooraf bevestig ik de stellingname die door mijn voorganger destijds als antwoord op zijn schriftelijke vraag (nummer 141 van 11 maart 1986) aan het geachte lid werd meegedeeld, namelijk dat het niet opportuun wordt geacht de gewestelijke administratie te gelasten met een bijzonder onderzoek naar de relatie tussen het invoeren van het zomeruur en de toename van de zure neerslag.

De resultaten van de onderzoeksprogramma's, waarnaar de interpellant verwijst, zijn mij, noch het Bestuur voor Leefmilieu van de Vlaamse Gemeenschap bekend. Wel worden door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie ter controle van de fotochemische luchtverontreiniging componenten zoals ozon, stikstofoxyden en organische koolwaterstoffen gemeten.

Deze meetresultaten tonen aan dat in 1987, zelfs tijdens de ergste periode van fotochemische smog, de Amerikaanse EPA-norm (Environnement Protection Agency) van 120 ppb (parts per billion) voor ozon niet bereikt werd, dit in tegenstelling tot 1986, toen piekwaarden van 160 ppb werden gemeten. Deze daling is evenwel ongetwijfeld hoofdzakelijk aan de weersomstandigheden toe te schrijven.

Hiermee wordt bevestigd dat de meteoparameters, de zonne-instraling, de bewolkingsgraad, de windsnelheid, de oorsprong van de luchtmassa's en de hoogte van de menglaag, op korte termijn een dermate overwegende invloed hebben, dat het effect van de invoering van het zomer-

uur nog niet kon worden aangetoond.

Het probleem van de mogelijke effecten van de invoering van het zomeruur op de toename aan zure neerslag is immers uiterst complex. De eventuele invloed hierin van de luchtverontreiniging veroorzaakt door het wegverkeer, is mogelijk afhankelijk van de hiernavolgende elementen.

Ten eerste, de verkeersintensiteit en de ermee gepaard gaande luchtverontreiniging op zichzelf ; in dit verband vermeld ik dat uit een eerste evaluatie van de gegevens (verkeersstellingen enerzijds en brandstofverbruik anderzijds) van de laatste jaren, gedaan door de Emissie Inventaris Vlaamse Regio (die in mijn opdracht in Vlaanderen onder meer de emissies van de voertuigen inventariseert), blijkt dat de afgelopen jaren en vooral vanaf 1986 er effectief een ernstige toename zou zijn geweest van de verkeersintensiteit. Eventuele zomeruureffecten zijn hier echter evenmin uit af te zonderen.

Ten tweede, over het verschuiven van de verkeerspieken naar de daguren met veel ultraviolette lichtinstraling en dus met grotere fotochemische activiteit blijven de gegevens die mijn voorganger reeds verstrekke op de schriftelijke vraag nummer 141 van 11 maart 1986 nog steeds gelden.

Het is -mogelijk dat daar invloed van uit gaat. Ik verwerp de stelling van de interpellant dus niet. De verkeersintensiteit zelf kan echter toegenomen zijn, en dan maak ik nog geen gewag van de weersomstandigheden, die hoog veel meer invloed hebben.

Men mag niet één facet afzonderen uit het geheel. Andere factoren kunnen een veel grotere invloed hebben. Wat zijn vraag naar de maatregelen ter bestrijding van de luchtverontreiniging afkomstig van het wegverkeer betreft, wijs ik er tenslotte op dat het verkeer in het algemeen en de vaststelling van eventuele bijkomende technische eisen aan motorvoertuigen ter beperking van de luchtverontreiniging aangelegenheden zijn die tot de bevoegdheid behoren van de nationale overheid.

Wat tenslotte de luchtverontreiniging

J. Dupré

veroorzaakt door de industrie betreft, blijkt volgens de gegevens verzameld door de Emissie Inventaris Vlaamse Regio dat de emissie van zwaveldioxyde door de industrie in 1986 in Vlaanderen nog 43 procent bedroeg van deze in 1980 ; de emissie van stikstofoxyden door de industrie in 1986 in Vlaanderen nog 49 procent bedroeg van deze in 1980.

Ik ben er mij uiteraard van bewust dat niettegenstaande deze toch wel spectaculaire dalingen, het beleid onverminderd dient voor te worden ge-

zet ter verdere beperking van de genoemde industriële luchtverontreiniging. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze

werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 12.10 uur.
